

Vesnice roku Kraje Vysočina

publikace ke 25. výročí soutěže

VESNICE VYSOČINY

Vesnice roku Kraje Vysočina, publikace ke 25. výročí soutěže
Texty a fotografie z archivu Kraje Vysočina a obcí Kraje Vysočina

© Kraj Vysočina, 2019

ISBN 978-80-87521-38-0

Vesnice roku Kraje Vysočina

publikace ke 25. výročí soutěže

Vážení přátelé,

nic mi nedodá tolik energie a nadšení jako každoroční setkání se zástupci soutěžících obcí při příležitosti slavnostního předávání ocenění v rámci krajského kola soutěže Vesnice roku.

Vždy, když mám možnost seznámit se s výsledky práce občanů našeho kraje, naplňuje mě to radostí a zároveň pokorou. Všech, kteří přiloží ruku ke společnému dílu, a podaří se jim tak naplnit jejich představy o místě, kde chtějí žít a pracovat, si nesmírně vážím a přeji jim, aby je i nadále zvelebování jejich obcí bavilo a těšilo a přinášelo naplnění do jejich životů. Jsem rád, že rozvoj našeho venkova zdárně pokračuje, že se nám společně daří zachovat to dobré a tradiční a postupně zlepšovat to, co se nám zdá, že úplně v pořádku není. Kraj Vysočina vždy podporoval a nadále bude podporovat poctivou práci, kreativitu a elán svých obyvatel i jejich snahu o zviditelnění a zdravé soutěžení.

Na místě je samozřejmě také poděkování všem starostům, jejich spolupracovníkům i všem občanům soutěžících obcí za skvělou prezentaci jejich obce i kvalitní reprezentaci našeho kraje na celostátní úrovni. Věřím, že naše obce čeká na tomto poli ještě mnoho úspěchů a inspirace pro jejich další rozvoj.

MUDr. Jiří Běhounek
hejtman Kraje Vysočina

Milí přátelé venkova,

dostalo se mi té cti připojit pár svých slov k představení krajských vítězů soutěže Vesnice roku za poslední čtvrtstoletí, které naleznete na následujících stránkách této publikace. Všechny tyto obce jednoznačně přesvědčily všechny zainteresované, že nejen mají co ukázat, ale hlavně že se nebojí přihlásit, výsledky své práce předvést krajské komisi soutěže a následně se utkat s obcemi z ostatních krajů o celkové vítězství.

Být starostou je těžká práce, o to víc, jestliže za vámi nestojí celý aparát schopných úředníků, ale často vám jako neuvolněnému zbývá na „starostování“ čas jen po práci, po večerech, o víkendech, o svátcích. Přesto právě nejmenší obce z Vysočiny a jejich starostové v této soutěži ostatním ukazují, jak se to dělá, a sbírají pravidelně ocenění i na celostátní úrovni. To by ovšem nebylo možné bez obětavé práce občanů, a tak není výjimkou, že členy komise v obci přivítají téměř všichni obyvatelé obce, protože jsou hrdí na to, co společně dokážou, a chtějí být, jak se říká, u toho. Nevím, jak lépe by prokázali svou sounáležitost a to, že ve své obci „táhnou za jeden provaz“. Za to jim všem patří můj obdiv a dík.

Mgr. Pavel Pacal
náměstek hejtmana Kraje Vysočina
starosta města Třebíč

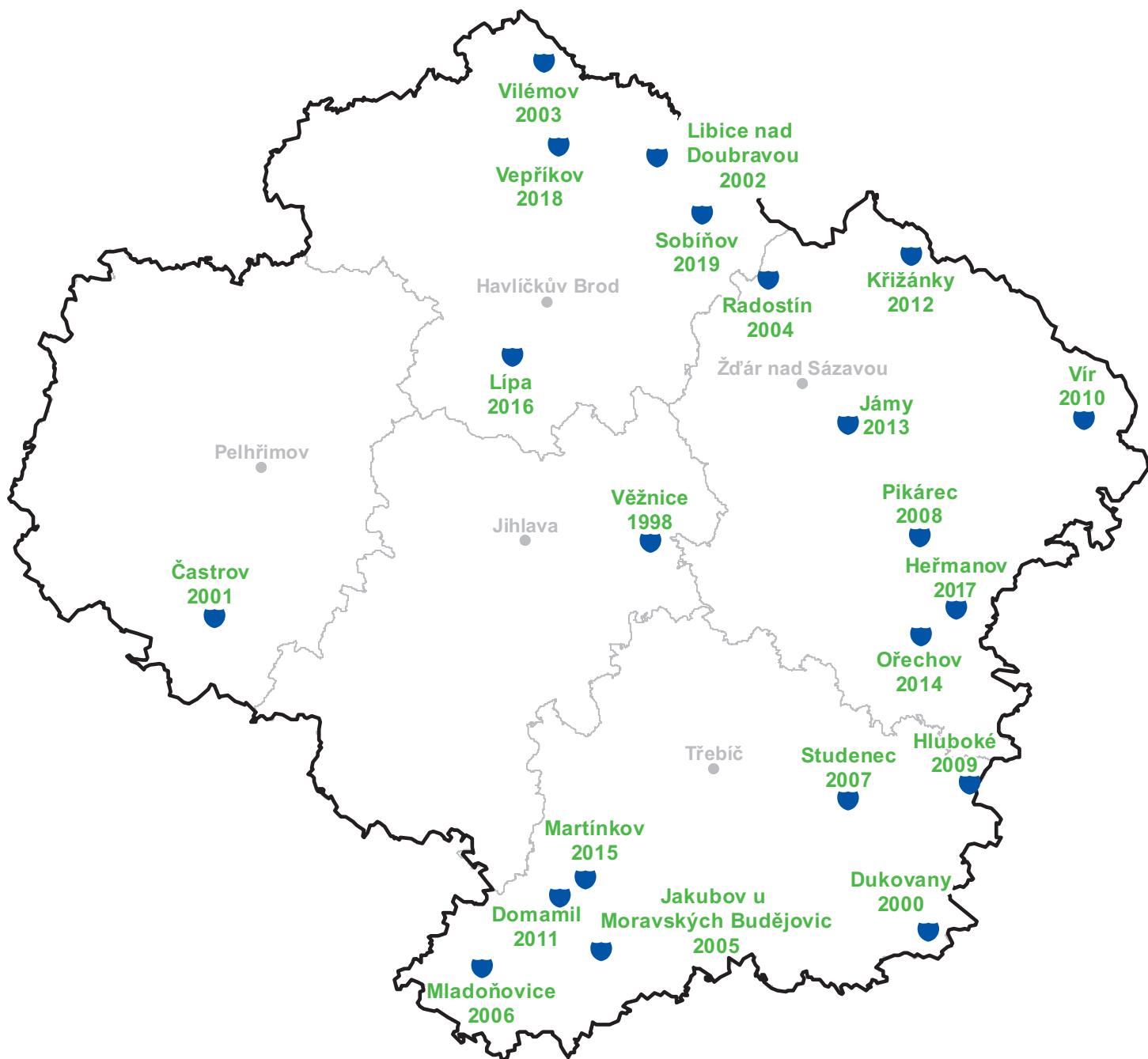
Mapa Kraje Vysočina s vítězi krajského kola soutěže Vesnice roku

Území Kraje Vysočina můžeme označit za oblast s velmi rozdrobenou sídelní strukturou, která je charakteristická velkým počtem malých sídel. Těch bychom zde napočítali celkem 1 402 a jsou integrována do 704 obcí.

Průměrně žije v každé obci 723 obyvatel, což je méně než polovina oproti průměrnému počtu obyvatel v obcích celé České republiky (1 695 obyvatel). Na Vysočině nalezneme nejčastěji obce s počtem obyvatel menším než 200, které tvoří 47 % z celkového počtu obcí v kraji. Téměř každou čtvrtou takto velkou obec České republiky můžete najít právě zde, v našem kraji.

Struktura osídlení se často velmi výrazně odráží i v charakteru těchto sídel, což lze vidět také v úspěších obcí z Vysočiny v soutěži Vesnice roku.

Obce na následujících stránkách jsou řazeny dle roku vítězství v soutěži Vesnice roku Kraje Vysočina.

Věžnice

První zmínka o obci Věžnice, zvané Bahenní, na Jihlavsku pochází z roku 1509. Obec však vznikla již ve 13. století kolonizací kraje benediktinským klášterem. Za zmínku jistě stojí nápis na starém obecním razítku z roku 1741, kde stojí nápis Poctivá obec Bahenní Věžnice, uprostřed názvu je vymalována věž tvrze a zkřížená sekyra s kosou. Právě od slova „věž“ (strážní či kostelní), která tu pravděpodobně před dávnými lety stála, je zřejmě odvozen název obce. Podle dochované pověsti šlo údajně o dřevěnou věž stojící vedle dřevěné tvrze, již si nechal postavit místní rytíř v dobách, kdy se zde rozprostíral hustý bažinatý les.

V obci Věžnice naleznete několik zajímavých objektů a zastavení, z nichž nejstarší je sousoší sv. Jana Nepomuckého s Madonou, z moderní architektury pak Památník milénia se zvoničkou. V obci nestojí žádná sakrální stavba, nejbližší kostel Nejsvětější Trojice se nachází v nedalekých Vysokých Studnicích, do jejichž farnosti od roku 1787 také obec Věžnice náleží. Obec se nalézá v mírné kotlině 3 km jižně od Nadějova, 10 km západně od Měřína, 3 km severozápadně od Řehořova, 5 km severně od Kamenice, 6,5 km severovýchodně od Luk nad Jihlavou, 16 km východně od Jihlavy a 10 km jihovýchodně od Polné. Ve vzdálenosti 400 m jižně od obce pramení říčka Šlapanka, na které obec v roce 1995 zbudovala rybník Obora. Do katastru obce také náleží dva obecní lesy zvané Březina a Bukovec, které byly obci navráceny do vlastnictví na její žádost v roce 1992. Obec se rovněž stará o tři obecní rybníky. Škola zde byla založena v roce 1818 a na jejím místě se nyní nachází víceúčelová budova se společenským sálem, v níž sídlí místní knihovna a obecní úřad. Zejména díky Programu obnovy venkova pak v obci proběhla počínaje poslední dekadou minulého století telefonizace, vyasfaltování obecních cest a zbudování dětského hřiště, u kterého se vytvořením zastřešeného posezení nezapomnělo ani na rodiče. Další investiční projekty se ještě plánují.

Soutěže Vesnice roku v Kraji Vysočina se obec účastnila v letech 1996, 1997 a 1998. V roce 1996 jsme získali Čestné uznání za aktivní práci na obnově moravského venkova, v roce 1997 získala obec Zelenou stuhu za péči o zeleň a životní prostředí a vyhrát Zlatou stuhu se podařilo roku 1998.

Obec navazuje na historicky doložené kulturní a společenské snahy občanů o rozvoj obce, což jsme měli příležitost prezentovat. Místní občané, spolky a obec sama pořádají různé akce, které kromě místních lákají i návštěvníky z blízkého okolí. Nový rok v obci zahajuje Tříkrálová sbírka, již zde ve spolupráci se zdejšími dětmi a dospělými pořádá Charita ČR. V březnu pak Sbor dobrovolných hasičů, který tu vznikl v roce 1889, zve místní i přespolní dámy a jejich doprovod na zábavu u příležitosti Mezinárodního dne žen. O Velikonočním pondělí obchází zdejší hoši s pomlázkou místní stavení. Poslední den v dubnu se tradičně na mezi za Božími mukami pálí čarodějnice. Pravidelně po Velikonocích se v obci slaví pouť, která je společná se studnickou farností. Tělovýchovná jednota Věžnice založená v roce 1978 pak následně pořádá v místním sále pouťovou zábavu a na hřišti se koná tradiční pouťové fotbalové utkání svobodní versus ženatí. Začátkem června slaví místní obyvatelé Mezinárodní den dětí a pořádají dětský den. V sezoně se na zdejším hřišti hraje

fotbal, okresní přebor III. třídy. Velkou tradicí je každoroční fotbalový Turnaj o putovní pohár starosty. Na hřišti a v přilehlém lese se každý rok koná první sobota v září velice úspěšný Pohádkový les. K podzimu patří tradiční vinobraní spojené s hudební zábavou. Proslulost, která přesahuje hranice obce, si získal zejména čertovský průvod. O první neděli adventní se rozsvěcuje vánoční stromek s již tradičním občerstvením, svařákem a zpíváním koled. Následuje vánoční pingpongové klání Věžnická páłka, oslava Silvestra a venku novoroční ohňostroj. Nepravidelně se také konají setkání rodáků a zabezpečují se sportovní vyžití a volnočasové aktivity (bruslení, výlet na běžkách aj.).

Obec se potýká s mnoha problémy. Od roku 2016 již v obci nefunguje prodejna se smíšeným zbožím ani hostinec, což je nyní vyřešeno alespoň dvakrát v týdnu zajištěním pojízdné prodejny. Věžnice je jedinou obcí v ČR, kterou přímo prochází dálnice D1 a symbolicky ji dělí na dvě poloviny. Z důvodu velké rušnosti, která v obci překračovala hygienické normy už několik let po otevření D1, byla po více než desetiletém úsilí zbudována v roce 2007 protihluková stěna. Aktuálním velkým problémem je zásobování pitnou vodou a kanalizace, což jsou momentálně plánované investice.

Získání krajského titulu Vesnice roku 1998 je především zásluhou pana starosty Bohuslava Nováka, kterému tímto děkujeme.

Bohumír Kriegsmann, starosta obce Věžnice

Název:	Věžnice
Okres:	Jihlava
Adresa OÚ:	Obecní úřad Věžnice Věžnice 49 588 27 Jamné u Jihlavy
Počet obyvatel:	156 (2019)
Rozloha:	4,88 km ²
Vítěz krajského kola:	1998

www.obecveznice.eu

Dukovany

Dukovany se nacházejí v jihozápadní části Moravy na hranici s krajem Jihomoravským, a to v nadmořské výšce 352 m n. m. První známky osídlení Dukovan můžeme hledat už v pravěku, o čemž svědčí cenné archeologické nálezy. Ves Dukovany je původu starého, ale zda název pochází z Děkovan, nebo Tokovan podle kostelíčku rozkládajícího se nad starou chudou dědinkou zvanou Toccovan, není jisté. První doložená písemná zmínka pochází z roku 1279. Obec Dukovany dala jméno známé jaderné elektrárně stojící nedaleko.

Dominantu obce tvoří původně raně gotický kostel svatého Václava s bohatou freskovou výzdobou. Nachází se zde i kaple Nejsvětější Trojice postavená v roce 1689 a malebná kaplička se studánkou z roku 1843. Přestavbou původního zámku vznikl v Dukovanech roku 1790 pozdně barokní zámek s klasicistními prvky a freskovou výzdobou. Součástí zámeckého areálu je rozsáhlý anglický park se 47 druhů dřevin. Dnes slouží zámek jako hotel. V obci se nachází kříže a krásné sochy sv. Josefa, sv. Jana Nepomuckého a sv. Floriána. Volně přístupná je zřícenina hradu Rabštejn asi 4 km od Dukovan a 2 km od elektrárny.

Obec žije bohatým kulturním a sportovním životem. Nachází se zde kino, každoročně se tu koná tradiční krojovaná pouť se zábavou a mší u kaple, plesy, vítání občánků, novoroční ohňostroj, divadelní představení, výstavy, účast na akci Čistá Vysočina, loučení s prázdninami, zabijačkové hody, nechybí ani společná turistika Cestičky kolem Dukovan a zájezdy. Mnohé by nebylo možné realizovat bez činnosti místních zájmových sdružení a spolků: Sbor dobrovolných hasičů Dukovany (akce Brontosaurus, čarodějnice, zimní ozdravný pobyt, letní dětský tábor Hranečník), Jezdecký klub Dukovany, z. s. (parkurové závody, jízda na koních aj.), ZO Českého svazu chovatelů (výstavy drobného hospodářského zvířectva), TJ Sokol Dukovany (aerobic, cvičení s dětmi, stolní tenis, rekreační volejbal aj.), SFK Dukovany 2001, z. s. (maškarní karneval, ukončení léta, fotbalové turnaje aj.), Klub seniorů Dukovany (vánoční posezení, zájezdy aj.), Myslivecký spolek Dukovany, Společenství přátel LOUČEK Dukovany (Dětské rybářské závody), ZO Technických sportů a činností (střelecký trojboj, vodácké akce, hledání pokladu, střelnice pro veřejnost aj.) atd.

Obec Dukovany se soutěže Vesnice roku zúčastnila několikrát, a to v roce 1999, kdy jsme získali Zelenou stuhu za péči o zeleň a životní prostředí, a následně v roce 2000 se nám podařilo tuto soutěž vyhrát.

Věřím, že komisi oslovila vzájemná soudružnost v místě a i nadále pokračující rozvoj obce. V Dukovanech fungují jak mateřská škola, tak i základní škola nižšího stupně. K dispozici jsou různá sportoviště, jízdárna a rovněž letní bazén. Máme obecní knihovnu, obec zabezpečuje kabelovou televizi se službami zahrnující přenos TV vysílání, teletext a připojení k internetu. Dostupný je dětský lékař i lékaři pro dospělé. Máme dům s pečovatelskou službou, podporujeme sociální péči například příspěvkem na stravné pro seniory. Máme vlastní sběrný dvůr, autobusové nádraží, kino. Každé narozené dítě dostává finanční příspěvek stejně jako děti od prvního do pátého ročníku základní školy. Formou dotací podporujeme kupříkladu opravy fasád domů, údržbu nemovitostí i inženýrské sítě.

Od vítězství v soutěži se podařila například rekonstrukce požární zbrojnice, zázemí sportovní haly v Dukovanech, zkapacitnění Dobřínského potoka, oprava mostku, kompletní rekonstrukce stávajícího sídliště Kunštát (komunikace, chodníky, osvětlení, kanalizace, voda), zateplení části střechy mateřské školy, revitalizace biocentra u starého hřiště, rekonstrukce veřejného osvětlení u cesty parkem kolem mateřské školky a chodníku kolem zámku, oprava dukovanského kostela, oprava křížů a dalších drobných sakrálních památek, výstavba nových stavebních parcel, rekonstrukce obecního domu č. p. 188, rekonstrukce zámku a zámeckých zahrad, výsadba stromových alejí v obci a okolí, získání areálu jezdeckého klubu do vlastnictví obce a opravení přístřešku jízdárny, odhalení busty našeho rodáka pplk. Josefa Veselého, výstavba a dodávka technologie squashového kurtu v zázemí sportovní haly, intenzifikace čistírny odpadních vod, rekonstrukce

technického a společenského zázemí obce, výstavba teplárny s rozvody teplovodů, ve škole a školce kompletní instalace teplovodního vytápění, stali jsme se 100% vlastníky společnosti Dukovanská teplárenská, s. r. o., bude realizovaná teplofikace celé obce a optické zasíťování všech rodinných domů včetně nahrazení stávajících rozvodů internetu a kabelové televize, rekonstrukce veřejného osvětlení LED a mnohé další projekty.

Aktuálním tématem regionu, a nejen obce Dukovany, je především rozhodnutí o výstavbě nových jaderných bloků elektrárny v Dukovanech a udržení provozu těch stávajících. Díky jádru je Česká republika energeticky soběstačná. Převážná část našich občanů pracuje přímo v elektrárně nebo v servisních firmách. V naší obci poskytujeme pro zaměstnance například ubytování a další zázemí pro provozovny. Občany zajímá, do kdy budou mít práci, zda mají živnostníci připravovat další zázemí pro nové pracovníky v případě výstavby a zda se mají studenti zaměřovat na studia jaderných a technických oborů.

Miroslav Kříšťál, starosta obce Dukovany

Název:	Dukovany
Okres:	Třebíč
Adresa OÚ:	Obecní úřad Dukovany Dukovany 99 675 56 Dukovany
Počet obyvatel:	895 (2019)
Rozloha:	20,34 km ²
Vítěz krajského kola:	2000

www.obecdukovany.cz

Častrov

Častrov pochází z období kolem roku 1300 a název byl pravděpodobně odvozen od jména prvních osídlenců. Obec leží 14 km na jih od Pelhřimova a 31 km na západ od Jihlavy. Místními částmi spolu s Častrovem jsou Ctiboř, Jakubín, Metánov, Pelec a Perky.

Gotický kostel sv. Mikuláše v Častrově nechal vystavět kolem roku 1350 kamenický pán Dobeš z Bechyně, jeho zajímavostí jsou hodiny umístěné v šindelem kryté báni. Fara při kostele čp. 72 byla zřízena už v roce 1362. Dnešní klasicistní budova fary pochází z doby kolem roku 1800. Registrovanou kulturní památkou vladislavské gotiky jsou místní Boží muka. Pomník padlých z I. světové války byl předán občanům 5. 7. 1923 a od té doby se první neděli v srpnu koná v Častrově takzvaná Národní – letní pouť. Pomník tvůrcům Československého státu z roku 1938 byl doplněn o desky dvěma padlým občanům ve 2. světové válce, Tomáši Houškovi a Ladislavu Šterclovi. K významným budovám obce kromě obecné školy z roku 1913 patří také budova obecního úřadu z roku 1915 a kulturní dům z roku 1987. V bývalé budově školy Metánova čp. 54 bylo v roce 2007 založeno Metánovské muzeum nebo také Kabinet profesora Hrona. Svéráznému a podivínskému básníkovi, spisovateli, a především vynálezci je věnovaná velká část expozice. K vidění jsou různé předměty a upravené vynálezy, mezi kterými nechybí snad nejslavnější buňát. Část muzea je rovněž věnovaná metánovskému malíři a grafikovi Františku Severovi (1924–2005).

Tradice a život v obci jsou neustále udržovány i díky místním spolkům a sdružením, kterými jsou Místní skupina Červeného kříže Častrov, Sokol Častrov, Spolek divadelních ochotníků Vrchlický Častrov, SDH v Častrově, SDH v Metánově, Oddíl kuželek Častrov, Častrovské ženy, Mariáš klub Častrov, Myslivecké sdružení Častrov, spolek Ctibořská náves a Stolní tenisté. Spolu s ostatními občany obce a podporou obecního úřadu i zapojením základní a mateřské školy se daří zachovávat pradávnné, často poněkud dnešku přizpůsobené veselé tradice i vytvářet nové, kterým jsou například masopustní průvod, dětský karneval, hasičský ples, soutěž v požárním sportu O pohár starosty SDH, přivítání nových občánků do obce, vysazování stromů, odpoledne pro ženy v Metánově, pálení čarodějnic, setkání rodáků, pohádkový les, závod fréz ve Ctiboři, divadelní představení, pouť v Častrově, adventní koncert, rozsvícení vánočního stromu, Libkovanky fest a nelze opomenout ani účast v soutěžích (kuželky, stolní tenis, fotbal, hasiči) pro členy i nečleny těchto spolků.

Obec Častrov se soutěže Vesnice Vysočiny zúčastnila v letech 1999, 2001, 2002 a 2006. Zlatou stuhu získala a vítězem Vesnice Vysočiny se stala v roce 2001.

Obec se v soutěži prezentovala především svou dobrou úrovní i díky snaze navázat na předchozí léta, kdy se snažíme pečovat nejen o majetek obce, ale rovněž o ostatní potřeby našich obyvatel. Cílem bylo a je dobré a příjemné žití.

Od účasti v soutěži jsme provedli rekonstrukci kulturního domu, který se stal místem pro činnost nejen spolků, ale také pro pořádání rodinných a společenských oslav všech občanů obce. Před kulturním domem bylo upraveno venkovní prostranství (parkoviště, zámková dlažba, nádoby na zeleň). Na budově obecního úřadu byla provedena oprava fasády, rekonstrukce věže pro sirénu, úprava okapů a jejich přepojení na kanalizaci a stožáry na vlajky. Ve všech místních částech obce byla provedena obnova fasád návesních kapliček a ve Ctiboři vyměněna na kapli i krytina. Také hřbitov v Častrově prošel nemalou úpravou, byla zrekonstruována márnice u hřbitova, opravena hřbitovní zeď a provedeny další úpravy (cesty, výsadby, záhony, lavičky, koše, oprava studny, úprava povrchů, zatravnění). Obec se potýká s kanalizací, kdy kromě rekonstrukce stávající kanalizace a vybudováním oddělené kanalizace zakončené čistírnou odpadních vod v Častrově a v Metánově je nově upraveno čištění v biologickém sedimentačním rybníku. S tím vším souvisela i nezbytná úprava rybníka. Obecní rybníky jsou již všechny odbahněny. Pro efektivnější využívání

vody byly domy osazeny vodoměry. Investovalo se do oprav vodovodního řádu, vybudování nové větve vodovodního řádu, což stálo velké úsilí, aby byl zajištěn dostatek pitné vody v Metánově. Řešila se likvidace bioodpadů. V nedávné době byla dokončena rekultivace skládky. Modernizací prošla dětská hřiště a další sportoviště, například kuželna v Častrově. Postupně probíhají opravy místních komunikací. V obecních lesích budujeme již druhou etapu lesních cest. Další nemalou kapitolou v rozpočtu obce je péče o veřejnou zeleň její pravidelnou údržbou sečením a mulčováním a dále pravidelná péče o vzrostlé stromy. V lesním hospodářství probíhaly úkony prováděné v souladu s lesnickým hospodářským plánem, protože i naše lesy jsou tak jako všude narušené kůrovcem a loňským suchem. V naší obci je mnoho dobrých lidí, kteří se podílejí nejen na zlepšování vzhledu naší obce, ale také na tom, že jako celek fungujeme.

Ing. Jana Houšková, starostka obce Častrov

Název:	Častrov
Okres:	Pelhřimov
Adresa OÚ:	Obecní úřad Častrov 105, 394 63
Počet obyvatel:	617 (2019)
Rozloha:	35,8 km ²
Vítěz krajského kola:	2001
Celorepublikové kolo:	2. místo

www.castrov.cz

Libice nad Doubravou

Libice nad Doubravou je nejstarší obec podhůří Železných hor nad pravým břehem řeky Doubravy. Nejstarší dochovaná písemná zmínka o osadě Libici je z roku 1146. Předpokládá se však, že byla založena již v 10. století, kdy původně zde ležela tvrz strážců kupecké stezky. V jejím čele stál Ljubjata, od jehož jména byl údajně odvozen název Libice, ale i Liběcké stezky. Dnes se městyš Libice nad Doubravou skládá ze 7 katastrů, 7 územně technických jednotek a z 10 místních částí: Libice nad Doubravou, Barovice, Libická Lhotka, Lhůta, Chloumek, Křemenice, Spálava, Kladruby, Malochyně a Nehodovka.

Nejstarší památkou – původně z 11. století – je kaple, která byla později přestavěna a povýšena na kostel sv. Jiljí opata. K němu patří i fara. Nejstarší je románské zdivo chrámové lodě v prostoru kněžiště. Gotickou fází kostela připomíná presbytář a nejmladší, barokní éru pak připomíná mohutná věž na západní straně kostela. V kostelní dlažbě pod oltářem je umístěn náhrobní kámen z bílého mramoru. Pochází z roku 1584 a zakrývá vchod do krypty pod kostelem, kde byli v tomto roce pohřbeni pán Předbořský z Předboře a bývalý majitel Libice Norbert Haugvic z Biskupic. Další náhrobní kámen – empírový náhrobek z roku 1822, se nachází na kostelní zdi. Libický Zámek, postavený po roce 1709, byl v letech 1862–1864 přestavěn a rozšířen v novogotickém slohu, čímž získal půdorys tvaru L se subtilní vížkou. Na severozápadě navazoval na zámek hospodářský dvůr a zámecký park. V roce 1721 byl pod kaštaný před zámek postaven podstavec s neznámou sochou. Na podstavci je vyryt nápis a dva erby. Současná socha sv. Jana Nepomuckého pochází z roku 1883. Toskánský mariánský sloup pochází z počátku 18. století a je na něm vyobrazena Madona s Ježíškem. Umístěn je na náměstí. Pilnův statek z konce 18. století, zakoupený a zrekonstruovaný obcí, uchovává podobu typického selského stavení. Slouží jako turistická ubytovna a centrum místní kultury. Stodola je upravena pro pořádání akcí a setkání, například koncertů, různých besed nebo soukromých akcí, jako jsou svatby, oslavy jubileí apod.

K významným občanům obce patřili libický rodák a akademický malíř Jiří Horník (1916–1961), čestný občan Libice a nositel rytířského řádu císaře Františka Josefa I Čeněk Jůzl, který zde působil jako farář. Ten nechal osázet farskou stráž a nacvičil s místními ochotníky mnoho divadelních her. V Libické Lhotce se narodil bývalý hráč Slávie Praha a účastník MS ve fotbale z roku 1962 Jan Lála.

Libice nad Doubravou se zúčastnila soutěže Vesnice roku v roce 1999, kdy získala Bílou stuhu za činnost mládeže, v roce 2002 vyhrála krajské kolo a získala Zlatou stuhu. V celostátním kole jí pak bylo uděleno Mimořádné ocenění za podporu turistiky a s tím související stylovou přestavbu Pilnova statku na kulturní a ubytovací zařízení. V roce 2012 obec získala Čestné uznání za rozvoj místních částí a v roce 2013 Diplom za podporu využívání volného času.

Trvale se snažíme udržovat a rozvíjet společenský život v obci, místní tradice (letní kino, dětské olympijské hry, loučení dětí s prázdninami, rybářské závody, vystoupení cimbálůvky, Svatomartinský a Velikonoční jarmark, zájezdy do divadel a na různá kulturní vystoupení, adventní dílničky, koncerty a povídky pro děti u stromečku, Vánoční troubení, rozsvícení stromečku, sportovní akce jako například běh Spálavka, cyklistické závody). Na všech těchto akcích se podílejí především naše spolky a složky (Kulturní a školská komise, ZŠ a MŠ Libice nad Doubravou, TJ Sokol Libice n. D., SDH ČMS Libice n. D., Myslivecké sdružení Bříza Libice nad Doubravou, Divadlo v Libici).

Obec má nově zrekonstruovanou základní a mateřskou školu se školními přírodními učebnami a zahradami, vlastní sběrný dvůr, knihovnu, rekreační zařízení, jsou zde zabezpečeny služby pošty, zdravotnické služby pro děti, dorost i dospělé, funguje obchod, restaurační zařízení. Sportovní zázemí tvoří fotbalové hřiště, sportovní a rekreační areál u rybníka, hřiště u školy, dopravní hřiště, nově vybudované víceúčelové hřiště, sportoviště workoutu aj. Obec podporuje novou výstavbu prodejem připravených stavebních parcel. Průběžně se rekonstruují ulice obce. Postupně se

opravují i budovy obecního majetku, ale rovněž opěrné zdi rybníků, kontejnerová stání, polní cesty aj. Městys má svoji biologickou čistírnu odpadních vod, na kterou je napojena veškerá kanalizace obce.

Historie se opakuje, a tak výzvy současné se od těch minulých moc neliší. Například „Pan Josef Záruba navrhuje, by se noční toulky a křiky po ulicích přetrhly i usneseno, by každý z pánů výboru jeden den s policajtem po městečku přešel a pořádek zjednal“ (1895), „Pan Maška navrhuje, by se na sloup před městečko dala tabulka, že rychlá jízda přes městečko se zapovídá“ (1911), „Pan Bohumil Kopecký navrhuje, že je v obci zdejší zapotřeby vodovodu a nelze se spoléhat, že by voda přebytná z pivovaru zdejšího stačila“ (1905). Tak jako v minulosti rada obce zasedne a hledá řešení v zájmu našich občanů a obce.

A jaký záměr má obec do budoucna? V přípravě je realizace výstavby inženýrských sítí k novým stavebním parcelám, vybudování autobusové točny v Libické Lhotce v rámci nové koncepce dopravní obslužnosti Kraje Vysočina, rekonstrukce a přístavba stodoly Pilnova statku, která bude sloužit jako komunitní centrum pro občany, a v neposlední řadě i realizace technického zázemí u rybníka Doubravák v Libici nad Doubravou. Nelze zapomenout na rekonstrukci vodárny v místní části Barovice ani na průběžné opravy všech místních komunikací na území obce.

Václav Venhauer, starosta městyse Libice nad Doubravou

Název:	Libice nad Doubravou
Okres:	Havlíčkův Brod
Adresa OÚ:	Úřad městyse Libice nad Doubravou Zámecká 47 582 77 Libice nad Doubravou
Počet obyvatel:	870 (2019)
Rozloha:	21,94 km ²
Vítěz krajského kola:	2002

www.libicend.cz

Vilémov

Založení Vilémova je spojováno se založením Monasterium Wilemov, místního kláštera, roku 1119 hrabaty Vilémem a Heřmanem ze Sulzbachu. Od jména jednoho ze zakladatelů kláštera bylo odvozeno jméno pozdějšího hrazeného sídla nacházejícího se pod Železnými horami mezi Chotěboří a Čáslaví na okraji Českomoravské vrchoviny. Dnes má městys Vilémov devět místních částí: Vilémov, Klášter, Dálčice, Hostovlice, Jakubovice, Košťany, Spytice, Zhoř a Ždánice obklopených krásnou přírodou s mnoha zajímavostmi lákajícími k procházkám a výletům, jejichž cílem může být zámek Žleby, zřícenina hradu Lichnice, Pařížovská a Sečská přehrada. Vilémov je i jedna ze zastávek cyklotrasy č. 5127 Podoubraví.

Mezi památky obce patří kostel sv. Václava z roku 1726, který stojí na místě bývalého kláštera, stejně jako pozdně barokní zámek, původně renesanční tvrz, postavený po polovině 18. století podle projektu J. J. Wircha. Zámek obklopuje park francouzského typu. Na náměstí ve Vilémově stojí historická budova radnice, vystavěná v letech 1856–1865, se zvonem ve věžičce a hodinami. Evangelický kostel byl přestavěn z bývalé továrny na turecké fezy a vysvěcen v roce 1882. Přístavbou fary a věže v roce 1935 získal kostel nynější podobu.

V místní části Klášter u cesty vedoucí do Nasavrk stojí dřevěný kříž, jenž připomíná vojáky, kteří zemřeli v polní nemocnici rakouské armády po prohrané bitvě s napoleonským vojskem u Wagramu v roce 1809. Dřívější tvrz, sloužící jako ochrana kupecké stezky před loupežníky a předzvědné místo nedalekého hradu Lichnice, připomíná už jen táhlý svah směrem na Golčův Jeníkov zvaný Červenice.

S Vilémovem jsou spojena taková jména jako například Heřman I., opat vilémovského kláštera v letech 1204–1222, Václav Ferdinand Carretto hr. Millesimo (1669–1740), majitel vilémovského panství, stavebník kostela sv. Václava Josef Vulterin, kněz, Jan Josef Carretto hr. Millesimo, majitel vilémovského panství v letech 1756–1800, zakladatel nadace na podporu potřebných osob příbuzných šlechtických rodů, Matěj Sojka (1740–1817), hudební skladatel, učitel hudby a varhaník, Stanislav Vydra (1741–1804), matematik a buditel, profesor na pražské univerzitě, Josef Klenka (1853–1932), znalec a průkopník tělovýchovy, zemský školní inspektor tělesné výchovy, redaktor Časopisu pro tělesnou výchovu, MUDr. Jan Kafuněk (1861–1929), lékař, specialista na oční a vnitřní onemocnění, kulturní pracovník a kronikář obce, Josef Chadraba (1893–1952), katolický kněz, děkan ve Vilémově, žalářovaný komunistickým režimem, Josef Peca (1923–1982), akademický malíř, Karel Stýblo (1921–1998), lékař navrhovaný na Nobelovu cenu, který se zabýval léčením tuberkulózy, prof. Vladimír Reiský (1923–2001), vysokoškolský pedagog, zakladatel Nadace pro mezinárodní studie.

Vilémov se zúčastnil soutěže Vesnice roku už v roce 2000, v roce 2001 získal Modrou stuhu za společenský život, v roce 2002 obdržel Zelenou stuhu za péči o zeleň a životní prostředí. Zlatou stuhu získal a Vesnicí roku Kraje Vysočina se stal v roce 2003 a v témže roce zvítězil i v celostátním kole. Celé toto radostné období bylo uzavřeno v roce 2004 účastí obce v soutěži o Evropskou cenu obnovy vesnice, kde získala obec krásné druhé místo. Na tomto úspěchu měly velký podíl Vilémovské boubelky, které rozezpívaly, roztančily a ozdobily každou společenskou akci.

Obec si stále zachovává zemědělský charakter, hospodaří zde Zemědělská společnost, a. s., Vilémov a několik soukromých zemědělců. Průmyslová výroba je zastoupena firmou Antikoro Vilémov, s. r. o., privátní firmou s více než stoletou tradicí ve výrobě a opracování kovů. Možná i vy máte doma jejich plechovou lopatku na smetí, nerezové struhadlo, krbové příslušenství nebo vzduchový filtr v naftovém motoru. Dále zde nabízí své služby celá řada živnostníků: truhláři, zedníci, řezníci, elektrikáři, opraváři aut, autodopravci, kadeřnice a pedikérka. Gastronomické a ubytovací služby poskytuje Penzion U Mnicha. Obecní dům se stejnými službami je v současné době ve výstavbě. Většina obyvatel dojíždí za prací do větších měst v okolí. Centrem městyse je náměstí, kde se nachází budova radnice s úřadem městyse, obecní knihovnou pro malé i velké čtenáře a poštou. Obyvatelé mají dále k dispozici prodejnu smíšeného zboží a služby praktického a dětského lékaře.

Obec je zřizovatelem mateřské a základní školy s družinou a školní jídelnou. V jejím reálu se nachází tělocvična s posilovnou, která slouží také veřejnosti. Ke sportovním aktivitám mohou místní i přespolní využít fotbalové hřiště, víceúčelové sportoviště, hřiště na pétanque, ruské kuželky, minigolf, pumptrack a tři veřejná dětská hřiště.

Již několik let zde funguje rodinné centrum, které získalo zázemí pro své aktivity v prvním patře budovy radnice. V dopoledních hodinách se tu scházejí maminky s dětmi předškolního věku. Seniorům obec umožnila využívat opravený prostor v přízemí radnice, kde se pravidelně scházejí a vyrábějí dekoráční předměty, hrají společenské hry nebo cvičí pod vedením lektorky.

Obec stále žije bohatým společenským životem, který přispěl k dobremu hodnocení v soutěžích o titul Vesnice roku. Ve Vilémově se každoročně koná Svatováclavská pouť s chovatelským dnem koní, areál fotbalového hřiště je místem konání festivalu Country, puleňní léta nebo dětského dne, víceúčelové sportoviště se sportovními kabinami a společenskou místností je dobrým zázemím pro nohejbal, florbal, tenis a další. Rozsáhlou rekonstrukcí kulturního domu

vzniklo mnohem krásnější prostředí, kde se koná dětský karneval, adventní odpoledne, myslivecko-hasičský či obecní ples, setkání duchodců, koncerty, přednášky a cestopisné besedy. V prostorách zámku rodiny Reiských se pořádají různé výstavy, besedy a koncerty, soukromé společenské akce i dny otevřených dveří. Kostel sv. Václava je pravidelně místem konání velikonočního, adventního nebo vánočního koncertu. Spolkovou činnost zachovávají TJ Sokol, Sbor dobrovolných hasičů, myslivecké spolky, občanské sdružení Vilémovské boubelky, Klub seniorů a Rodinné centrum Vilémov.

Ve Vilémově nemáme sociálně vyloučené lokality, velký podíl národnostních menšin ani problémy s návykovými látkami. Problémem obce je úbytek obyvatelstva a jeho stárnutí. Tuto problematiku se snažíme řešit přípravou a nabídkou stavebních parcel. Budoucnost totiž vidíme ve stabilizaci a zvýšení počtu obyvatel v návaznosti na občanskou vybavenost (udržení plnohodnotné dvoustupňové základní školy, lékařské péče a možnosti kulturního a společenského využití). Obslužnost zajišťuje autobusová doprava. Veškerá činnost představitelů obce směřuje ke spokojenému životu obyvatel městyse a místních částí. V posledních letech byly vykoupeny pozemky pro přípravu nových stavebních parcel, byly vybudovány vodovody v Točicích, Ždánicích, Dálčicích a Zpytácích a hloubkové vrty pro Hostovlice a Jakubovice. Probíhá rekonstrukce budovy bývalé Velké hospody, která bude sloužit jako víceúčelový dům. Rozbíhá se výstavba kanalizace a čistírny odpadních vod. V minulosti zde byla provedena plynofikace. Na plyn se tehdy připojily všechny obecní budovy a mnoho domácností, což účinně přispělo ke zlepšení kvality životního prostředí.

Po dokončení kanalizace a čistírny nás v budoucnosti čeká oprava komunikací a chodníků, rekonstrukce budovy radnice, úprava a revitalizace zeleně a veřejných prostranství a mnoho dalšího.

Vilémov se stal Vesnicí roku 2003 hlavně zásluhou dlouholeté práce bývalé starostky Jaroslavy Dvořákové. Ta svým přístupem dokázala stmelit občany a zapojit je do soutěžení s cílem vyhrát, což se skutečně povedlo. Za to jí patří naše velké díky. V budoucnu se budeme opět snažit do soutěže přihlásit a tento úspěch zopakovat.

Lenka Homolková, starostka městyse Vilémov

Název: Vilémov
 Okres: Havlíčkův Brod
 Adresa OÚ: Úřad městyse Vilémov
 Vilémov 1
 582 83 Vilémov u Golčova Jeníkova
 Počet obyvatel: 977 (2019)
 Rozloha: 24,56 km²
 Vítěz krajského kola: 2003
 Celorepublikové kolo: 1. místo

www.vilemov.info

Radostín

Obec Radostín vznikla na českomoravském pomezí na takzvané Libické stezce v místech bývalého močalovitého pralesa. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1426. Název obce vznikl podle lokátora Radosty. Největší rozkvet zaznamenala obec v druhé polovině 19. století, kdy zde žilo 757 obyvatel. Hlavní obživou bylo zemědělství a těžba rašeliny na palivo, podomácké tkalcovství a později i výroba sítěk.

K místním památkám patří řada chalup se zachovanými prvky horácké lidové architektury. Největším svátkem radostínských je každoroční pouť sv. Rozálie, patronky obce. Když v roce 1832 v okolí propukla cholera, Radostín zůstal jako zázrakem nedotčen. Proto se téhož roku občané usnesli, že 4. září ve svátek sv. Rozálie bude sloužena mše na počest světice. Dnes se tato pouť slaví vždy první zářijovou nedělí, a to procesím po vesnici s dechovou hudbou a družičkami, které nesou sošku sv. Rozálie, a mši svatou.

V roce 1932 byla postavena kaple sv. Rozálie. Nikdy však nebyla vysvěcena, a tak nemohla sloužit náboženským účelům a v 70. letech minulého století byla zbořena. Na jejím místě byla vystavěna nová kaple, která byla vysvěcena v roce 2006. V kapli se nachází socha sv. Rozálie od radostínského rodáka Marka Pospíchala.

V bezprostřední blízkosti obce se nachází dvě Národní přírodní rezervace – Radostínské rašeliniště a Přírodní rezervace Dářko, která vznikla v roce 1933 a patří k nejstarším chráněným územím v oblasti.

Obcí prochází několik cyklotras – cyklotrasa č. 5127 spojující Radostín a Golčův Jeníkov, č. 16 Slavonice–Přibyslav, č. 5061 Vojnův Městec–Bystřice nad Pernštejnem a Eurovelo 4, která protíná celou Evropu od západu na východ. V zimě jsou v okolí Radostína strojově upravovány běžecké lyžařské trasy.

I když v obci žije pouhých 157 obyvatel, její společenský život je dosti bohatý. Působí zde Sbor dobrovolných hasičů, který pořádá mnohé tradiční společenské a sportovní akce a samozřejmě také zabezpečuje požární ochranu obce. Tenisový klub Radostín, jenž má od obce pronajatý tenisový kurt, sdružuje místní i přespoleční tenisty, kteří své umění zdokonalují nejen na turnajích. Sdružení Přátelé Radostína má za cíl zachovávat místní tradice, původní architekturu a přírodu. Neoficiálně se místní seniorky potkávají ve spolku Babinec a místní děti a mládež hrají ochotnické divadlo, které vždy slaví u obecního velkého úspěchu.

Obec se soutěže Vesnice roku zúčastnila v roce 1997, 2001, 2002 a 2003. V roce 2002 získala Zelenou stuhu za péči o zeleň a životní prostředí a v roce 2004 zvítězila a získala Zlatou stuhu.

Obec zvítězila díky bohatému společenskému, kulturnímu i sportovnímu životu místních obyvatel, který zde udržujeme. Obec je usazena v malebné krajině obklopené lesy. V intravilánu celé obce se nachází mnoho vzrostlých listnatých stromů a nové jsou nadále vysazovány. Celkově je zeleň v obci udržována a je její důležitou součástí.

V rozvoji obce pokračujeme i po získání titulu Vesnice roku Kraje Vysočina 2004. V roce 2006 byla v obci vysvěcena nová kaple sv. Rozálie, jejíž stavba započala v roce 2003, a obec tak získala důležitou hodnotu v oblasti náboženské a také kulturní. V roce 2007 bylo modernizováno veřejné osvětlení a místní rozhlas. Dlouhodobě obec pečuje o zeleň – v roce 2011 došlo k ošetření historicky významných dřevin, v letech 2012 až 2013 vznikla na bývalém nevyhovujícím parkovišti přírodní zahrada a v roce 2017 byly odborně zhodnoceny, zaevidovány a následně ošetřeny všechny stromy v obci. V roce 2015 byly opraveny místní komunikace. V roce 2018 byl pro uskladnění divadelních kulís a kostýmů a zahradní obecní techniky postaven sklad v areálu bývalého JZD. Pro děti bylo vybudováno dětské hřiště a neustále je dovybavováno novými sportovními prvky hřiště víceúčelové.

Obec se samozřejmě potýká s aktuálními výzvami dnešní doby. Z důvodu zavedení EET byla v obci zavřena prodejna smíšeného zboží, proto byla zajištěna služba nedaleké pekárny, která do obce dvakrát týdně zajíždí s pojízdou prodejnou. Vylidňování v obci není tak razantní jako jinde, jelikož lidé Radostín vyhledávají k trvalému bydlení a zároveň z ní neodcházejí díky její malebnosti a klidu, který v ní nacházejí.

Ivana Chromá, starostka obec Radostín

Název:	Radostín
Okres:	Žďár nad Sázavou
Adresa OÚ:	Obecní úřad Radostín Radostín 14 591 01 Žďár nad Sázavou
Počet obyvatel:	157 (2019)
Rozloha:	10,67 km ²
Vítěz krajského kola:	2004

www.radostin.cz

Jakubov u Moravských Budějovic

První doložená písemná zmínka o Jakubovu pochází z poloviny 13. století. Roku 1310 byl Jakubov majetkem Filipa z Pernštejna. On i jeho potomci sídlili na jakubovském hradě do roku 1384 a používali přídomek „z Pernštejna a Jakubova“. Za povšimnutí stojí rovněž Krajiřové z Krajku, kteří se zasloužili o povýšení Jakubova na městečko a jejichž erb byl převzat také do současného znaku Jakubova.

Hlavní dominantu obce tvoří pozdně románský kostel svatého Jakuba Staršího z poloviny 13. století se zvonem z roku 1474. Na západním okraji obce u hlavní silnice se nachází socha svaté Tekly, která je také kulturní památkou. K významným osobnostem v obci patřil P. mons. Matěj Kabelka, jenž působil jako polní kurát v Salzburku a Mostaru, postupně se vypracoval na vysoký církevní post papežského komořího a později učil bohosloví na Vojenské akademii v Hranicích. MUDr. Josef Smetana, CSc., světově uznávaný chirurg a vědec, byl primářem chirurgického oddělení státního sanatoria SANOPS v Praze. Jana Kabelku nám připomíná pomníček v parku. Byl to velmi pokrokový učitel, zemřel v roce 1942 na následky nacistického mučení kvůli své odbojové činnosti v organizaci Obrana národa.

Mezi tradiční akce pořádané v obci patří: novoroční výšlap, Tříkrálová sbírka, vítání nově narozených občánků, plesy, masopustní průvod, dětský karneval, velikonoční zvyky, pálení čarodějnic spojené se soutěžemi pro děti, stavění májky, oslava Dne matek, dětský den, setkání rodáků a přátel obce, pouťová výstava a zábava, pohádková cesta na rozloučenou s prázdninami, posvícení a výstava zahrádkářských výpěstků, setkání duchodců, pochod 17. listopadu, poslední leč, vánoční besídka, koncert a výstava i štedrovečerní zpívání koled na návsi. Obec Jakubov je známá svými pohádkovými postavami z velkých balíků slámy a tradičním betlémem ze sena v životní velikosti. První „Slamáky“ vytvořila skupina místních nadšenců u mezinárodní silnice I/38 v září 2005 u příležitosti vyhlášení Jakubova Vesnicí Vysočiny 2005. Tyto první slaměné sochy byly oblečeny do staré opony a závěsů, v pozdějších letech začali tvůrci používat nástřik fasádní barvou. Od roku 2008 se u silnice objevují pohádkové postavičky.

Nejstarším spolkem v obci je Sbor dobrovolných hasičů (od roku 1895). Vynikajících výsledků dosahuje družstvo žen, které 3x vyhrálo krajskou soutěž v požárním útoku Jihlavská OPENliga. Tělovýchovná jednota Družstevník Jakubov původně vznikla jako boxerský oddíl. V současné době se věnuje fotbalu. Myslivecký spolek sdružuje i myslivce z okolních vesnic a členové všech spolků se podílejí rovněž na organizaci společenského života v obci.

Hodnotící komise ocenila v naší obci bohatý kulturní, společenský a sportovní život. Kladně také hodnotila zapojení spolků a jednotlivých občanů do dění v obci a rovněž účast na různých brigádách. V obci máme velkou občanskou vybavenost, upravená veřejná prostranství i budovy.

Ani po vítězství jsme neusnuli na vavřínech a pokračovali jsme ve zvelebování obce. Zaměřili jsme se především na energetické úspory: zateplili jsme většinu obecních budov (mateřskou školu, kulturní dům, obecní úřad s hasičskou zbrojnicí, sportovní kabiny a základní školu), instalovali jsme nové LED veřejné osvětlení a pořídili solární ohřev vody na sportovní kabiny. Za to vše a vybudovanou kompostárnu i péči o zeleň jsme v roce 2014 získali Zelenou stuhu.

Zatímco většina obcí řeší vyliďňování vesnic, my máme problém opačný, musíme rozšiřovat kapacitu mateřské školy. Počet obyvatel naší obce totiž neustále roste. Nechali jsme postavit bytový dům se 14 obecními byty, zasíťovali 20 stavebních parcel a další ještě připravujeme.

Za největší úspěch považujeme, že se nám stále daří aktivně zapojovat občany do kulturního a společenského života v obci a za jejich vydatné pomoci neustále zlepšovat vybavenost i vzhled naší obce.

Ing. Miroslav Kabelka, starosta obce Jakubov u Moravských Budějovic

Název:

Jakubov u Moravských Budějovic

Okres:

Třebíč

Adresa OÚ:

Obecní úřad Jakubov u Moravských Budějovic

Jakubov u Moravských Budějovic 155

675 44 Lesonice

Počet obyvatel:

637 (2019)

Rozloha:

9,87 km²

Vítěz krajského kola:

2005

www.jakubov.cz

Mladoňovice

První písemná zmínka o obci Mladoňovice pochází z roku 1319. Obec starším názvem Mladěnovice byla přejmenovaná po Petru Mladoňovi, který doprovázel Mistra Jana Husa do Kostnice. Obec se nachází v jihovýchodní části Kraje Vysočina 5 km na východ od Jemnice. Katastr obce je v mírné pahorkatině 452 m nad mořem a patří k němu osady Dobrá Voda a Tři Koroptve.

V katastru Mladoňovic jsou vytipovány lokality archeologického zájmu, místa archeologických nálezů i starého osídlení, a to především naleziště Sedliště, U Gotharda a Turecký kopec. V obci se také nacházela středověká tvrz se dvorem a mlýnem, jejíž pozůstatky se odkrývají v areálu bývalého panského dvora pod mladoňovickým rybníkem. Významnými památkami jsou boží muka u silnice do Dobré Vody, poutní kaple P. Marie a „vodní kaple“. Do dolní kaple si chodí věřící pro dobrou vodu a k původu poutního místa se váže pověst o slepém chlapci, jemuž voda ze zdejšího pramene vrátila zrak. Stará lípa na rozcestí u osady Tři Koroptve je stará přibližně 250 let a pochází ještě z období roboty. Svolávali se k ní robotníci zvoničkou právě z této osady. Pomník padlých v 1. světové válce najdeme v osadě Dobrá Voda a pamětní desku Petra Mladoně v Mladoňovicích.

Život obce provází řada místních a společenských událostí, k nimž patří obnovené i nové tradice, například procese poutníků s korouhvičkami a hudbou z Mladoňovic na poutní místo Dobrá Voda, poutní mše svatá v osadě Dobrá Voda, Den matek, vítání dětí do 1. třídy, rozloučení dětí se školou, táborový oheň k Mezinárodnímu dni dětí, dětský karneval, životní jubilea a výročí, setkávání důchodců, setkávání rodáků, smuteční rozloučení, plesy (hasičský, Červeného kříže), a zábavy, diskotéky pro mládež a diskotéky pro starší a pokročilé, masopustní průvod maškar, pálení čarodějnic, velikonoční chození s řehačkami a pomlázkou, stavění máje, pouť, dožínky, posvícení, poslední leč, Mikuláš, čas adventu, vánoční besídky dětí mateřské a základní školy pro rodiče, štedrovečerní průvod (zúčastňuje se přibližně 300 obyvatel z obce a návštěvníků z okolí). Oproti společenskému životu ve městě se jednotlivé akce a události v obci vždy týkají většiny obyvatel obce, kteří působí buď jako organizátoři, přímí účastníci či jako diváci. Na organizačním zajišťování jednotlivých akcí se zpravidla podílejí společně zástupci obce s organizacemi nebo obecními spolky a zájmovými organizacemi, jimiž jsou Sbor dobrovolných hasičů Mladoňovice (kteří se kromě historických uniforem pyšní i zrenovovanou stříkačkou Vystrčilkou z roku 1933), Myslivecké sdružení Mladoňovice, TJ Dance – step, Rybářský spolek a Český červený kříž.

V soutěži Vesnice roku Kraje Vysočina obec Mladoňovice získala v roce 2000 Diplom za vzorné vedení knihovny, v roce 2001 Bílou stuhu za činnost s mládeží, v roce 2002 Modrou stuhu za společenský život, v roce 2003 Čestný diplom za obnovu venkova, v roce 2004 Čestný diplom za vzorné vedení kroniky, v roce 2005 Čestný diplom za účast v soutěži a v roce 2011 Čestné uznání za udržování hasičských tradic. Titul vesnice roku Kraje Vysočina a Zlatou stuhu obec Mladoňovice vyhrála v roce 2006.

Bez ohledu na účast v soutěžích pracujeme na trvalém udržení vzájemných dobrých vztahů, tradic, sousedské pohody i rozvoje obce.

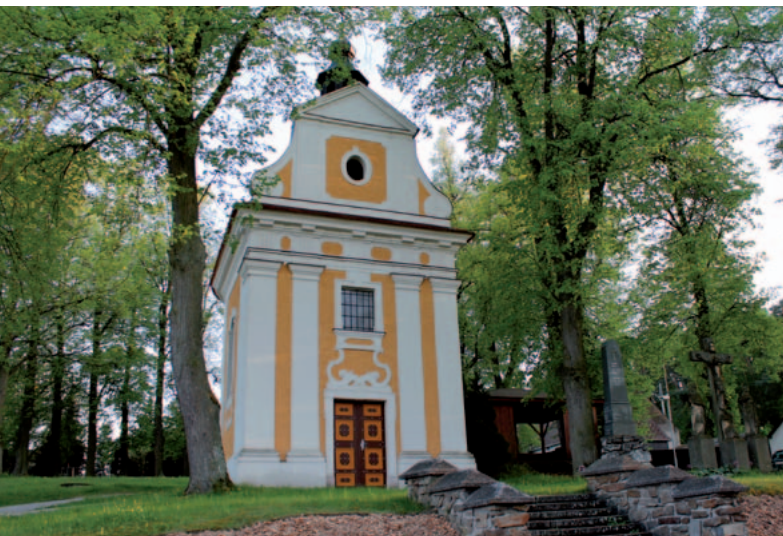
Do vlastní účasti v soutěži se nám podařila například úprava chodníků, zřízení hostince v kulturním domě, rozšíření kanalizace, rekonstrukce kulturního domu, základní školy, tělocvičny, požární nádrže, místního vodovodu, sítě nízkého napětí a veřejného osvětlení, telefonizace obce, plynofikace některých částí, zpevnění místních komunikací, oprava místní kaple, vybudování sportovního areálu a dětského hřiště, výstavba nájemních bytů atd.

A ani po vítězství jsme nezapomněli a v návaznosti na následující akce má obec veřejný vodovod, kanalizaci, rozvody zemního plnu, kabelovou televizi, zavedený internet pro občany a bezdrátový rozhlas. Po vybudování inženýrských sítí

byla upravena veřejná prostranství, rekonstruovány některé cesty, komunikace a mosty. V obci je základní a mateřská škola s jídelnou i družinou a zrekonstruovaná budova obecního úřadu, jehož součástí je víceúčelový kulturní dům s diskotékovým klubem, tělocvičnou, knihovnou a rovněž pohostinstvím. Byl vybudován obecní depozitář a expozice i nová autobusová čekárna. Ke sportu slouží fotbalové hřiště, oplocený tenisový kurt, hřiště na odbíjenou, dětské hřiště, myslivecká střelnice, opravená hasičská zbrojnice a požární nádrž, která se využívá v letních měsících také jako koupaliště. Společenské akce jsou realizovány ve sportovním areálu v lokalitě Chobot s nově zrekonstruovanou provozní budovou. Obec zakoupila a odbahnila Mladoňovický rybník a provedla rekonstrukci hráze. Některé památky prošly opravami. V poutní kapli je zavedeno elektrické zvonění. Obec zakoupila domek čp. 63 a pozemky pro výstavbu nových stavebních parcel atd.

V Mladoňovicích se s problémy potýkáme průběžně. V návaznosti na schválený územní plán, který vytyčuje další rozvoj obce činnost, směřujeme k budování bezprašných cest, a to včetně biokoridorů a zeleně a vybudování inženýrských sítí v lokalitách s plánovanou výstavbou.

Jan Chloupek, starosta obce Mladoňovice

Název:	Mladoňovice
Okres:	Třebíč
Adresa OÚ:	Obecní úřad Mladoňovice Mladoňovice 58 675 32 Třebelovice
Počet obyvatel:	397 (2019)
Rozloha:	9,96 km ²
Vítěz krajského kola:	2006

www.mladonovice.cz

Studenec

První zmínka o obci Studenec se nachází v zakládací listině třebíčského kláštera a pochází z roku 1104. Studenec se nalézá 16 km východně od města Třebíče. K obci náleží důležité nádraží na železniční trati Brno–Jihlava, odkud odbočuje trať do Velkého Meziříčí a Křižanova.

K památkám obce patří kaplička, kterou nechala postavit hraběnka neznámého jména mezi léty 1914–1918. Její manžel někde v těchto místech zemřel a pod základy se podle pamětníků dochovaly zbytky kostí. Interiér kapličky není pravděpodobně původní, většina obrazů a sošek byla věnována místními obyvateli. Před rokem 1948 probíhaly v těchto místech májové pobožnosti. Na jaře roku 2009 byla opravena na náklady obce střecha kapličky a byl proveden pasport stavby. Pomník osvoboditelům: o jeho zbudování bylo v obci rozhodnuto v roce 1920. Umělecká výzdoba byla svěřena sochaři Václavu Machovi z Brna. O pouti 29. srpna roku 1920 proběhlo jeho slavnostní odhalení. Na pomníku jsou uvedena jména studeneckých občanů, padlých v 1. a 2. světové válce.

Kaple sv. Václava: byla původně postavena v roce 1832 jako školní budova se zvonící. V roce 1883 byly ke škole přistavěny další školní prostory a byt pro učitele. Jako škola sloužil celý objekt rovných 100 let až do doby otevření nové školy 3. 1. 1933. V roce 1933 se stal vlastníkem objektu Farní úřad Koněšín a následně v roce 1936 byla provedena přestavba na spolkový dům – Orlovnu. Od roku 1954 až do roku 1986 sloužil objekt jako prodejna smíšeného zboží. V roce 1987 byl převeden do vlastnictví obce Studenec. Po roce 1989 je objekt užíván jako Katolický dům, jehož uživateli jsou Farní úřad Koněšín a KDU-ČSL (Křesťanská demokratická unie – Československá strana lidová). V roce 1992 byla na domě provedena výměna oken a nová fasáda. V roce 2005 byla zahájena přestavba katolického domu do stávající podoby kaple sv. Václava. Ta byla vysvěcena 2. 10. 2005.

V roce 1906 byl v obci založen hasičský spolek, v roce 1911 Národní jednota, v roce 1921 TJ Sokol a v roce 1923 Domovina.

O dění v obci a pořádání společenských akcí v obci se i v současnosti starají Tělocvičná jednota Sokol Studenec, Sbor dobrovolných hasičů Studenec, Svaz žen Studenec, Myslivci Studenec, Rybáři Studenec, Motokros team Studenec a AVZO Studenec.

Obec se účastnila soutěže Vesnice roku několikrát, a to v letech 1996, 1997, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006. Vyhrát Zlatou stuhu a stát se Vesnicí roku Kraje Vysočina se jí podařilo v roce 2007.

Společenský život byl hlavním důvodem výhry v krajském kole soutěže Vesnice roku. Z mnoha akcí, které se v obci pořádají, lze uvést například Myslivecký výlet, všestranné zkoušky mysliveckých psů, hasičské závody, okrskové soutěže, koncerty kapel, tradiční ostatky, rybářské závody, pálení čarodějnic, motokrosové závody, fotbalová utkání, cvičení dětí či dětský pětiboj všestrannosti, kterého se účastní okolo 300 dětí jak z místní školy, tak i z okolních škol. Každoročně se pořádá v obci Bartolomějská pouť, kterou střídavě ob jeden rok pořádají Tělocvičná jednota Sokol Studenec a SDH Studenec. Obec ve spolupráci s místními organizacemi pořádá vždy první neděli v červenci dnes již tradiční Přehlídku dechových hudeb. Letos nás čeká už 16. ročník. Mezi další akce patří 4x za rok konané auto-moto trhy, které se za více než 20 let existence, kdy ze začátku přijeli jen 2 prodejci, rozrostly na návštěvnost převyšující 3 000 návštěvníků. Na titul Vesnice Vysočiny jsme patřičně hrdí a toto ocenění bylo odměnou především za dlouholetou práci zastupitelů a starosty. Uvedenou funkci do roku 2014 zastával pan Josef Zahradníček. Zásluha patří také členům jednotlivých organizací a občanům, kteří se své činnosti věnují bez nároku na honorář a na úkor času, který by mohli trávit se svými rodinami. Od vítězství v soutěži byla v obci vybudována spousta nových projektů, jako je například okružní křižovatka, vodojem s úpravnou vody a rozšíření vodovodního řádu, oprava chodníků, uložení elektrického vedení do země včetně

vybudování nového veřejného osvětlení, sběrný dvůr. Vykoupila se lokalita pro výstavbu rodinných domů, která je již obsazena, a postupně zde vyrostlo 30 nových rodinných domů. O bydlení v obci je všeobecně zájem, což může být také spojeno s úspěchem v soutěži.

Aktuálně se chystáme na výkup pozemků na další etapu výstavby rodinných domů. Čeká nás rekonstrukce ČOV, což bude pro rozpočet obce velká finanční zátěž. Pokračuje rovněž velká rekonstrukce školy při zachování původního historického charakteru z roku 1933.

Jak je zřejmé, řešíme nové výzvy, navazujeme na historii a snažíme se dělat pro rozvoj obce to nejdůležitější.

Jiří Tomešek, starosta obce Studenec

Název: Studenec
Okres: Třebíč
Adresa OÚ: Obecní úřad Studenec
Studenec 160
675 02 Koněšín
Počet obyvatel: 588 (2019)
Rozloha: 12,62 km²
Vítěz krajského kola: 2007

www.obecstudenec.cz

Pikárec

První zmínky o obci Pikárec jsou od roku 1192, a to v místní kronice (po požáru u Juráků č. p. 11 byl na trámu objeven letopočet 1192). První oficiální písemné záznamy o obci jsou z roku 1436; v roce 2016 obec tedy oslavila 580 let od svého založení. Název vsi je odvozován od slova „pikart“ nebo „beghart“, kdy obec náležela pikartům, tedy kacířům, odpadlíkům víry, kterými byli nazýváni Čeští bratři. Jsme jediná obec v republice s tímto názvem. Obec leží v nadmořské výšce 543 m n. m. 15 km severovýchodně od Velkého Meziříčí, 21 km jihozápadně od Bystřice nad Pernštejnem.

Místní kaple sv. Prokopa z roku 1776 byla opravená do dnešní podoby v roce 1923 a je stále udržována. Poslední větší oprava proběhla v roce 1979. Za zmínku stojí litinový kříž postavený roku 1856 Tomášem a Františkou Zemanovými na památku usmíření s jejich synem. Příběh je popsán v místní kronice. Na připomínku smrti sourozenců, dětí majitele křižanovského zámku, byly zasazeny v pravém silničním příkopu ve směru na Křižanov a v lese za jakubovickým lesem smírčí kameny. Tiský mlýn postavený v roce 1807 Janem Tálským stojí pod hrází rybníka Dolního Tisu. Dochoval se nám stručný popis Tiského dvora z roku 1791, předchůdce bývalé hájovny, která se nachází asi 2 km západně od Pikárce. Spolu s Tiským mlýnem byly pojmenovány podle sousedních rybníků Horní a Dolní Tis založených zřejmě v době vlastnictví panství Pernštejny.

V roce 1975 byl postaven kulturní dům, který patří v kraji k největším a je hojně využíván. Pamětní desky připomínají významné místní rodáky prof. Ing. dr. Aloise Myslivce, DrSc. (1898–1994), vědeckého pracovníka, člena korespondenta ČSAV. Byl to známý a světově uznávaný geolog, autor více než stovky prací o půdní mechanice, únosnosti půdy apod. Založil a vybudoval na evropské úrovni laboratoř mechaniky zemin. Předsedal znalcům pro přesun kostela v Mostě a pro hutnění přehradní hráze v Izraeli. Další deska připomíná plk. Josefa Stehlíka (1915–1991), člena zahraničního leteckého odboje, esa tří válečných front. Jeho neobyčejně úspěšná životní činnost na řadě front druhé světové války byla po zásluze oceněna mnoha vyznamenáními, československými i zahraničními.

Pikárec se nachází v malebné krajině lesů a rybníků. K těm větším náleží rybník Dolní a Horní Tis, Pikárecký, který je přímo ve vesnici, Strážník a Kuchyňka a následuje desítky menších. V okolí vystupují kopce Kosova hora (593,8 m) na severu, V záhumní (559 m) na severozápadě, Spálený kopec (595 m) na jihozápadě. Na severovýchodě navazuje na vesnici obec Moravec. Okolní krajina má dobré předpoklady k turistice. Směrem na severovýchod u Bobrůvky (2,5 km) se nachází přírodní památka Ouperek – mineralogické naleziště. Součástí nynějšího územního katastru obce Pikárce je i místo, kde stávala v období středověku vesnice Kosovy. Jedná se o mělkou plochu pramennou pánev s rybníčkem, kolem kterého se mohla vesnice rozkládat. Nachází se jihovýchodně od obce směrem k Horní Libochově.

V soutěži Vesnice roku Kraje Vysočina jsme Zlatou stuhu vyhráli v roce 2008. Vítězství předcházelo získání Bílé stuhu za činnost mládeže v roce 2007, účast v roce 2006, vítězství Zelené stuhu v roce 2005 za péči o zeleň a životní prostředí a účast v letech 2004, 1999 a 1995.

Obec zvítězila, protože je tu soudržnost obyvatel a rovněž pestrý společenský a kulturní život. Dodržujeme tradiční akce, například vánoční živý betlém, dva lednové plesy, stavění máje, dubnové pálení čarodějnice, pouť, vždy první neděli v červenci, masopust, Pohádkový les pro děti, výlov rybníka, mikulášskou nadílku pro děti, slavnostní rozsvícení vánočního stromku, dětské zpívání při tříkrálové sbírce, vítání občánků. Před svatbou se loučí hoch či dívka se svobodou – takzvané Zpívání, což je posezení při harmonice s přáteli a známými. V den svatby se po obřadu staví slavobrána a novomanžele vítá mládež s připraveným programem. Konají se zde srazy rodáků, setkání občanů obce. Pořádáme zájezdy. V obci jsou dvě hudební seskupení Pikardi a dechová hudba Bobrůvanka. Místní hokejisté hrají městskou ligu ve Velkém Meziříčí, hasiči za poslední roky dosáhli na nejvyšší ocenění v klasickém útoku a sdružení žen pořádá akce

pro děti, z nichž nejznámější je již zmíněný Pohádkový les. Obcí prochází udržovaná žlutá turistická trasa, cca 1 km za obcí zelená trasa, a proto jsme oblíbení turisty i cykloturisty i díky skvělým místům ke koupání a houbaření. V obci najdete prodejnu smíšeného zboží, tenisové kurty a zmodernizované dětské hřiště. S podrobnostmi soutěže, ale rovněž fotkami z akcí v Pikárci, se můžete seznámit na našich internetových stránkách.

Vítězství v soutěži přineslo obci vyšší popularitu a více turistů. Zvýšené využití sálu Kulturního domu poskytuje další příjem do pokladny obce. Kulturní dům pro 450 lidí patří k sálům s nejvyšší kapacitou v okolí. V sále koncertovaly známé kapely jako třeba Olympic, Markýz John, Jaksi Taksí, Škwor, Harlej, Turbo a další. Nejvíce akcí v sále odehrála skupina Pikardi, a to více než 200 od roku svého založení v roce 1982. Dále se zde konají plesy, pouťové zábavy, setkání rodáků a další akce. Finanční prostředky za získání titulu Vesnice roku Kraje Vysočina roku 2008 a druhé místo v celostátním kole jsme použili na opravu požární nádrže. Po opravě se dá v nádrži koupat a v zimě na ní hrát hokej. Obec investuje do rekonstrukce místních a obecních komunikací. V roce 2009 se nám podařilo zasíťovat dnes již zastavěných 8 stavebních pozemků, přesto potřebujeme vyřešit další výstavbu, aby nám mladí z obce neodcházeli.

Víc než finanční odměna v soutěži místní hřeje zviditelnění Pikárce a posílení pikáreckého sebevědomí a zdravého patriotismu. Mladá nadějná generace je příslibem, že Pikárec neusne na vavřínech a posune se k dalším metám.

Ing. František Broža, starosta obce Pikárec

Název:	Pikárec
Okres:	Žďár nad Sázavou
Adresa OÚ:	Obecní úřad Pikárec Pikárec 99 592 53 Strážek
Počet obyvatel:	333 (2019)
Rozloha:	8,45 km ²
Vítěz krajského kola:	2008
Celorepublikové kolo:	2. místo

www.pikarec.cz

Hluboké

Vznik obce Hlubokého sahá do daleké minulosti. První zmínka o obci pochází z roku 1349, kdy náležela pánům Kralickým, potom patřila k panství Náměšťskému. Název obce je odvozen od polohy v hlubokém údolí a hlubokých lesích. Leží na hranici krajů Jihomoravského a Kraje Vysočina mezi Velkou Bíteší a Náměští nad Oslavou.

Dominantou obce je kaplička na návsi zasvěcená Nejsvětějšímu srdci Ježíšovu. Mezi největší zajímavosti patří malý lesní evangelický hřbitov, umístěný na kraji lesa s výhledem na okolí, který začátkem ledna 2007 vyhlásila Agentura Dobrý den v Pelhřimově nejmenším hřbitovem v České republice. První písemná zmínka o hřbitůvku pochází už z roku 1885. Je zde jen 7 hrobů, vnitřní plocha je pouhých 102 m² a zeď hřbitova lemují staleté stromy.

V katastru obce se nachází u lesa Křínky upravený rybník Ovary a nový rybník Na Formance. Kolem obce protéká překrásným údolím říčka Chvojnice, která vás přivede k vodní nádrži Chvojnice. V lesích kolem obce jsou nově upravené studánky. Kopcovitou krajinu využívají milovníci cykloturistiky. Neopomenutelným rodákem obce byl významný fyzik Ing. Jaroslav Sedlák, CSc., který se zaměřoval na problematiku synchrotrónu, urychlovače částic.

Každoroční kulturní a společenský život v obci začátkem roku zahajují Tři králové, na „Vostatky“ chodí maškarádi tradičně s krávou, karneval, následuje sousedský košt slivovice, který pořádají rybáři, hrkání na Velikonoce, na jaře pálení čarodějnic, dětský den, pochod kolem studánek, pouť na sv. Petra a Pavla, hasičské soutěže, rozsvícení vánočního stromu, Mikuláš, stavba Betlému a další společné výlety a akce.

K životu obce neodmyslitelně patří Sbor dobrovolných hasičů v Hlubokém založený v roce 1929. Hasiči veteráni opravili koňskou hasičskou stříkačku a mají nové historické uniformy. Hasičské družstvo slaví úspěchy v požárním sportu a společně se členkami hasičského sboru pořádají akce pro děti i dospělé. Aktivní jsou také rybáři, kteří pečují o zeleň kolem rybníku Ovary a každoročně pořádají Košt slivovice s ochutnávkou pokrmů. Spolek žen se zaměřuje především na děti: připravují pro ně jarní, vánoční a podzimní tvoření a pravidelně si chodí společně zacvičit. Nelze zapomenout na naši Náměšťskou hokejovou ligu Hluboké a fotbalisty. Zkrátka kulturní a společenský život je u nás opravdu bohatý. V roce 2006 obec Hluboké získala díky Stanislavu Řezaninovi titul Knihovna Vysočiny. V roce 2010 udělilo obci Hluboké Ministerstvo obrany České republiky pamětní plaketu Péče o válečné hroby za trvale příkladnou péči o pomník padlým obětím války. V soutěži Zlatý erb jsme se umístili v kategorii Nejlepší webová stránka obce v roce 2011, 2012, 2018

na 3. místě, v roce 2013 a 2014 na 2. místě. Naše hasičské družstvo zvítězilo ve Velké ceně Blanenska a ve Žďárské lize v roce 2011, v roce 2012 opět ve dvou prestižních ligách, a to ve Velké ceně Blanenska – Kryštof cupu a Žďárské lize a v roce 2015 ve Velké ceně Blanenska v požárním útoku.

Soutěže Vesnice roku v Kraji Vysočina jsme se zúčastnili v roce 2007, 2008 a 2009. Ocenění oranžovou stuhou jsme získali v roce 2007 jako vzorová zemědělská obec v Programu obnovy venkova. Zlatou stuhu získala a Vesnicí roku v Kraji Vysočina se obec Hluboké stala v roce 2009, a to zejména pro pospolitost občanů, bohatý společenský život, zapojení mládeže do obnovy obce, činnost zemědělců pro obec, pěknou úpravu obce i péči o veřejná prostranství a zeleň v obci.

Od účasti v soutěži byla v obci vybudovaná splašková kanalizace s napojením na ČOV, nové dětské hřiště, ve velké části obce byly uloženy sítě nízkého napětí do země zároveň s kabelizací veřejného osvětlení, byly opraveny komunikace, obec je plynofikovaná a máme obecní vodovod. Byl opraven a zateplen kulturní dům, hasiči dostali nové auto. Obec podporuje novou výstavbu v katastru budováním infrastruktury a prodejem pozemků. V budoucnu by obec chtěla dokončit veřejné osvětlení, kabelizaci nízkého napětí a chodníky.

Získání ocenění Zlaté stuhou nás všechny stmelilo: dodnes se pořádá v obci mnohem více společenských a kulturních akcí, a to jak obnovou těch tradičních, tak i vznikem nových.

Marie Svobodová, starostka obce Hluboké

Název:	Hluboké
Okres:	Třebíč
Adresa OÚ:	Obecní úřad Hluboké Hluboké 31 675 71 Náměšť nad Oslavou
Počet obyvatel:	205 (2019)
Rozloha:	4,27 km ²
Vítěz krajského kola:	2009

www.hluboke.cz

Vír

Moravská vesnička Vír leží na pomezí krajů Pardubického, Jihomoravského a Kraje Vysočina v hlubokém údolí řeky Svratky. Nejbližším městem je nevelká, 10 kilometrů vzdálená Bystřice nad Perštejnem.

Své jméno obec získala od skály Vířiny, jež leží v jejím středu na břehu řeky Svratky. Řeka skálu obtékala a tvořila zde víry. Dominantou obce je Vířská údolní nádrž, z níž je pitnou vodou zásobován okres Žďár nad Sázavou a město Brno.

Historie obce Vír sahá až do roku 1047, ze kterého je o ní dochována první písemná zmínka.

Ve 13. století zde byl vystavěn hrad Pyšolec, z něž dnes zbyla jen zřícenina. Ta je chráněna jako kulturní památka České republiky a obec se v posledních letech snaží o její záchranu.

Největší rozkvět Víru spadá do padesátých let dvacátého století, do doby, kdy probíhala výstavba přehrady. Tehdy v obci žilo až 1 200 obyvatel. V současnosti je ve Víru trvale hlášeno 714 občanů. Ti se sdružují v mnoha spolcích, z nichž nejvýznamnější je spolek ochotnický a tělovýchovná jednotka Jiskra Vír.

K vířským zajímavostem kromě přehrady a Pyšolce patří například Vířský mlýnek. Jedná se o repliku zařízení, které v minulosti stálo na Rovečinském potoce. Desítky vyřezávaných figurek poháněných mlýnským kolem představují výjevy z venkovského života. Jejich autorem byl místní občan Vincenc Navrátil.

Obec již třináct let provozuje také galerii Na Bahnech, v níž se v letních měsících pořádají výstavy uměleckých děl.

V roce 1997 vybudovali místní věřící svépomocí kapli svatých Sedmipočetníků.

Obec nabízí také širokou škálu sportovního vyžití. Nachází se zde vodácký kanál, hřiště na tenis, fotbal, pétanque, moderní víceúčelové hřiště, workout, horolezecké ferraty, bowlingová herna nebo veřejnosti dobře známá ledová stěna. K významným vířským osobnostem řadíme především Františka Šťastného (1836–1908), průkopníka turistického ruchu na Vysočině, evangelického teologa Františka Bednáře (1884–1963) a hudebníka Jana Bartoně (1905–1973).

Naše obec se soutěže Vesnice roku zúčastnila poprvé v roce 2003 a tenkrát jsme slyšeli z úst předsedkyně komise Jaroslavy Dvořákové z Vilémova tato slova: „Máte hezké plány, stačí je zrealizovat a můžete vyhrát.“

Od té doby se pro nás podobně jako pro mnohé jiné obce stala soutěž jakousi drogou a my jsme se zařadili k pravidelným účastníkům. Postupně jsme plnili plány, udržovali staré a zakládali nové tradice a sbírali první ocenění. Komise u nás vždy oceňovala především činnost ochotníků, tradiční běžecké soutěže pořádané tělovýchovnou jednotou Jiskra Vír a aktivní základní školu. Po šesti letech, v roce 2009, byl společenský život v naší obci oceněn Modrou stuhou a o rok později jsme získali titul Vesnice roku Kraje Vysočina.

Pravidla soutěže vítězům zcela správně přikazují přestávku v účasti, protože zisk Zlaté stuhy je i pro danou obec jakýsi předěl, kdy se musí zamyslet nad svým dalším směřováním.

Naše obec si nucenou přestávku prodloužila na dlouhých devět let, ve kterých jsme ale rozhodně nezaháleli.

Snad i v důsledku skutečnosti, že v roce 2012 došlo k ukončení provozu místní firmy Rotter, jež zaměstnávala 130 pracovníků, jsme začali klást velký důraz na sociální funkci obce. Významně jsme rozšířili svůj bytový fond a kromě bydlení jsme našim občanům nabídli také možnost využít služeb sociálního pracovníka. Od roku 2017 jsme součástí pilotního projektu Ministerstva práce a sociálních věcí právě v oblasti sociálního bydlení, a tak jsme se zařadili mezi čtrnáct měst a obcí, jež připravují cestu pro další samosprávy, ale také pro zákonodárce, kteří pracují na zákoně o sociálním (dostupném) bydlení.

Další podporovanou oblastí u nás tradičně zůstává sport. V roce 2011 jsme spustili provoz bowlingové herny, v roce 2017 jsme postavili workout a pétanque a v roce 2018 moderní víceúčelové hřiště. Novou infrastrukturu se snažíme naplňovat životem, a tak obec na těchto sportovištích založila tradici mnoha nových turnajů.

V roce 2019 jsme se opět přihlásili do soutěže Vesnice roku. Znovu jsme si zažili příjemnou atmosféru spolupráce mezi občany, kteří si přejí své rodiště představit v co nejlepším světle, a těšíme se na další ročníky v přátelském soupeření se sousedy z Vysočiny, kteří jsou naladěni na podobnou notu.

Ladislav Stalmach, starosta obce Vír

Název:	Vír
Okres:	Žďár nad Sázavou
Adresa OÚ:	Obecní úřad Vír Vír 178 592 66 Vír
Počet obyvatel:	714 (2019)
Rozloha:	5,31 km ²
Vítěz krajského kola:	2010

www.virvudolisvratky.cz

Domamil

Domamil lze pokládat za jednu z nejstarších vsí (rok 1190) vzniklých na úpatí Českomoravské vrchoviny. Leží 10 km západně od Moravských Budějovic a 24 km jižně od Třebíče v nadmořské výšce 495 m. Rozkládá se po obou březích potoka Rokytky. Prochází jí silnice od Moravských Budějovic do Dačic, od Třebíče na Jemnici do Rakouska a třetí vycházející z Domamile přes Novou Říši do Telče.

Uprostřed obce se nachází památkově chráněný Kostel sv. Prokopa s románskými základy, připomínaný od roku 1220, s renesančními malbami ze 16. století, které zůstaly až do roku 1929 utajené, neboť byly skryty pod omítkou. Před kostelem na návsi je umístěna Socha sv. Jana Nepomuckého s nápisem J. P. F. 1731, naposledy zrestaurována v roce 1995. V blízkosti kostela se také nacházel pivovar (a pivovarská studna), založený v roce 1640 Louckým klášterem, z něž se dochovala budova čp. 3 s názvy místností dokladujícími jejich původní funkci: váreň, spilka, velká půda ba-lečka. Domamilská fara patří mezi nejstarší na Moravě a byla zřízena ještě před založením premonstrátského kláštera v Louce u Znojma. Na východní straně obce stojí Boží muka, kamenný sloup asi 3 m vysoký, zakončený koulí, s vře-čením 1836–1959, na levé straně obrazem sv. Cyrila a Metoděje a na přední straně obrazem Madony.

I když je Domamil malá obec, máme zde mateřskou školu s ekologickým zaměřením a orientací na udržování tradic a zvyků Horácka a Podhorácka. Daří se nám udržet základní školu s úplnou školní docházkou, kde funguje také školní družina a školní kuchyně s jídelnou. Škola se pyšní titulem EKO ŠKOLA a v roce 2018 vyhrála 1. místo v Kraji Vysočina s ukázkovou přírodní zahradou. Obecní knihovna byla založena v roce 1921, je digitalizována a obdržela titul KNIHOV-NA VYSOČINY 2009. V Domamili nechybí zdravotní středisko s ordinací pro děti i dospělé, pošta, obchod, kostel, fara, hřbitov, hasičská zbrojnice, sokolovna, fotbalové hřiště, dětské hřiště a hospoda.

V obci aktivně funguje od roku 1893 Sbor dobrovolných hasičů, aktuálně soutěží mládež v Okresní lize mladých hasičů, od roku 1921 TJ SOKOL Domamil, vítěz v pořadu ČT Hodina pravdy, od roku 1949 Myslivecké sdružení, od roku 1950 Český svaz chovatelů, od roku 1995 Rybářský spolek a od roku 2001 Vlastivědný a okrašlovací spolek, který se prosazuje zejména v oblasti vysazování stromů, jenž obnovil tradici masopustu v obci a v roce 2018 obnovil Kantorův kříž.

Do soutěže Vesnice roku jsme se poprvé přihlásili v roce 2009 a získali Bílou stuhu za činnost mládeže, v roce 2010 Čestné uznání za ekologickou výchovu a v roce 2011 vyhráli Zlatou stuhu. Komise ocenila zejména bohatý kulturní a společenský život v obci, udržování tradic, prezentaci obce, aktivity občanů při péči o jejich domy a jejich zvelebování, občanskou vybavenost a infrastrukturu i celkový obraz naší vesnice – péči o obecní budovy, veřejnou zeleň a veřejná prostranství a také duch obce a sounáležitost spoluobčanů.

V roce 2000 byla v obci dokončena plynofikace. Postupně byla opravována budova sokolovny, zrekonstruovalo se dět-ské hřiště. Budova mateřské školy dostala novou střechu a v její nástavbě vzniklo pět obecních bytů. Uskutečnila se cel-ková rekonstrukce budovy školy II. stupně a u I. stupně došlo k výměně oken, zateplení fasády a rekonstrukci topení.

Obec zakoupila nemovitost čp. 41, kde vznikl prostor pro novou výstavbu, místní komunikaci, inženýrské sítě a přístup k dalším obecním pozemkům. Všechny části obce jsou napojeny na dešťovou kanalizaci, opravili jsme místní komunikace i chodníky a náves díky celkové rekonstrukci získala nový vzhled. Opravili jsme plot na hřbitově, byla provedena rekonstrukce márnice a byl zde vybudován chodník. Přes náročnost rekonstrukcí a změn v obci se stále v Domamilu daří udržet některé lidové zvyky a obyčeje, například velikonoční hrkání a pomlázku, pálení čarodějnic, stavění máje, Mikuláše s čerty, pouť, masopust, ale i novější tradice, třeba Tříkrálovou sbírku, plesy, zabíjačkové hody s ochutnávkou vín, pozabíjačkový výšlap, dětský karneval, rybářské závody, dětský den, školní akademii, tradiční fotbalový turnaj žáků a mužů, hasičskou soutěž O pohár starosty obce, setkání s důchodci, vítání občánků, školní vánoční besídka, setkání rodáků a přátel obce, loučení s prázdninami, rozsvícení vánočního stromu, pasování prvňáčků na čtenáře, vánoční koncert cimbálové muziky Jožky Šmukaře a různé výstavy.

Po získání titulu Vesnice Vysočiny se občané ještě více semkli dohromady. Začali se více zajímat o to, jak se rozvíjí naše obec, a více přiložili ruku k dílu. Obec si mohla díky finanční odměně za vítězství dovolit další investiční akce – opravu hřbitova a obecních budov. Výkupem pozemků, jejich zasíťováním a přípravou na individuální bytovou výstavbu s finanční podporou ve formě zvýhodněné ceny stavebního pozemku, i zajištěním autobusového spojení se obec snaží zabránit vyhlazování. Zároveň aktuálně připravujeme vybudování nové infrastruktury – vodovodu a nové kanalizace s čističkou odpadních vod.

Radek Menčík, starosta obce Domamil

Název:	Domamil
Okres:	Třebíč
Adresa OÚ:	Obecní úřad Domamil Domamil 135 675 43 Domamil
Počet obyvatel:	306 (2019)
Rozloha:	10,95 km ²
Vítěz krajského kola:	2011

www.domamil.eu

Křižánky

Křižánky jsou malá obec v srdci CHKO Žďárské vrchy, která se skládá ze tří místních částí: České Křižánky, Moravské Křižánky a České Milovy. První písemná zmínka o české části obce je z roku 1392, kdy patřily k rychtě v České Svatce. Když Jan z Pernštejna zajišťoval věno své manželce Barboře z Valdštejna, mezi vesnicemi byly uvedeny i Křižánky, a tak z roku 1437 pochází rovněž první zmínka o moravské části obce. Obcí protéká řeka Svatka, na které se nachází historická hranice, rozdělující obec zemskou hranicí mezi Čechy a Moravu.

Křižánky prosluly pilníkářskou výrobou a také se tu objevily první lyže na Vysočině. Místní část České Milovy proslula v 19. století výrobky ze sklářské hutě. Významnými rodáky Křižánek byl Karel Pavlík (1874–1947), sochař a keramik, František Bukáček (1910–1988), akademický malíř, a Antonín Veselý (1888–1945), literární historik, divadelní kritik, spisovatel a básník. Na místní škole vyučoval spisovatel J. V. Pleva. V katastru obce se kromě nejvyššího vrcholu Žďárských vrchů – dle některých i Vysočiny – Devět skal nacházejí také známé skalní útvary Čtyři palice, Bílá skála, Milovské perníčky a další. Na unikátní historii obce upozorňují dvě naučné stezky a rovněž audioprůvodce. Na velkém území obce je vyhlášena Vesnická památková rezervace Křižánky, která je počtem 45 kulturních památek největší vesnickou památkovou rezervací v Kraji Vysočina. Díky umístění obce v srdci Chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy jsou Křižánky východiskem turistů do okolních lesů a skal.

Podobně jako jiné obce ležící ve vnitřní periférii trápí i Křižánky typické problémy dnešního venkova: stárnutí populace, zvyšování nezaměstnanosti, snižování počtu trvale bydlících obyvatel, s tím spojený nárůst počtu chatařů a chalupářů a odliv mladších ročníků za prací a bydlením. Z vývoje rozpočtu obce je zřejmé, že vlastní příjmy obce nepokryjí výdaje nutné k jejímu rozvoji. Není tedy náhodou, že patříme mezi úspěšné realizátory řady investičních i neinvestičních projektů, přičemž využíváme celou řadu dotačních prostředků ať již z krajských, národních či evropských grantových programů. Obec je zapojena do programu MA21 a Zdravá obec Křižánky a je jedinou malou obcí v ČR, která obhájila kategorii B v hodnocení kritérií udržitelného rozvoje. O volnočasové aktivity dětí se stará místní základní a mateřská škola. V obci je výrazně rozvinutá spolková činnost. Mezi nejvýznamnější spolky a sdružení patří SDH Křižánky, Český svaz žen Křižánky, místní organizace Moravského rybářského svazu, dále Myslivecké sdružení Křižánky a Breziny a fotbalový oddíl SK Botafogo Křižánky. Na pořádání řady akcí se podílí naše vzdělávací centrum i zastupitelstvo obce. K tradičním akcím v obci patří například Křižánecký den, přátelské posezení pro ženy, slet čarodějnic, drakiáda, pečení vánočního cukroví a vánoční výstavy, setkání pod vánočním stromem, Křižánecké strašení, běh pro zdraví, sportovní turnaje, rybářské závody, soutěže SDH, Kavárničky dříve narozených, Dobrovolný klub přátel šachu a jím pořádané šachové turnaje, Křižánecké filmové léto, setkání chatařů, chalupářů a občanů obce atd. Od roku 2011 se obec zapojuje do Hodiny země.

Získání titulu Vesnice roku Kraje Vysočina a získání Zlaté stuhy v roce 2012 předcházela výhra Modré stuhy za společenský život v roce 2011, výhra Bílé stuhy za činnost mládeže v roce 2010, získání mimořádného ocenění za nejlepší projekt ze strukturálních fondů, ale i účast na soutěži v letech 2009, 2008 a 2007.

V rámci soutěže se jsme se snažili naši obec prezentovat především v těchto oblastech:

Rozvinutý spolkový život

Zapojení obyvatel do rozvoje obce

Velké množství realizovaných investičních i neinvestičních projektů

Unikátní stavební ráz obce a nádherná okolní krajina

Vítězství v krajském kole a poté i úspěch v kole celostátním znamenal pro další rozvoj obce obrovský zlom. Křížanečtí občané si svůj úspěch dokázali patřičně užít a bylo více než patrné, jak jsou všichni na svoji obec hrdí, jakou mají radost a jak jsou na Křížánky pyšní. Pro další roky byl tento úspěch rovněž obrovským stimulem pro pořádání celé řady nových komunitních akcí. Například místní organizace Českého svazu žen postavila v rámci vánoční výstavy model Křížánek z perníku a tento počín byl zaznamenán i do knihy rekordů. Od úspěchu Křížánek v roce 2012 uteklo již mnoho let. Získané finanční prostředky za umístění v soutěži jsme dle výběru občanů využili na stavbu víceúčelového hřiště a na vybudování bezbariérového přístupu do ordinace lékaře a na obecní úřad. Také v dalších letech jsme dokázali využít pro další rozvoj obce celou řadu více či méně obvyklých dotačních titulů. Pro potřeby především mladých rodin jsme vybudovali 8 nových obecních bytů, a to ve stávajících rodinných domech. Z objektu bývalé hasičské zbrojnice vznikla obecní kavárna, kterou si i sami provozujeme. Přímo na obecním úřadě vzniklo 5 pokojů s vlastním sociálním zařízením pro ubytování návštěvníků obce. Podařilo se vymezit 5 nových stavebních pozemků pro zájemce o vlastní bydlení z řad místních občanů. Mezi mediálně známé projekty patří i vydání lokální měny, kterou obec vydává od roku 2017 a která slouží k podpoře místní ekonomiky v obci. Křížánky realizují také takzvané měkké projekty. Mezi nejzajímavější patří Pilotní ověření implementace systému sociálního bydlení na lokální úrovni v obci Křížánky, který si klade za cíl vytvořit modelový příklad sociálního a dostupného bydlení pro obce velikosti Křížánek. Svou vybaveností, službami a zázemím dnes obec Křížánky v mnohém předčí i velké obce a města, ale za vším je nutné vidět tvrdou práci jejich občanů a vize měnící se v plány, jež se daří uskutečňovat.

Jan Sedláček, starosta obce Křížánky

Název:	Křížánky
Okres:	Žďár nad Sázavou
Adresa OÚ:	Obecní úřad Moravské Křížánky 116 592 02 Křížánky
Počet obyvatel:	402 (2019)
Rozloha:	11,97 km ²
Vítěz krajského kola:	2012
Celorepublikové kolo:	3. místo

www.obeckrizanky.cz

Jámy

Obec Jámy je jednou z nejstarších na Vysočině, neboť její vznik se datuje do roku 1252. Leží v nadmořské výšce 586 m na mírném svahu pod kopcem Vejdochem ve vzdálenosti 6,4 km jihovýchodně od města Žďáru nad Sázavou. Rozlohou katastru přesahuje 1 239 ha, čímž se řadí mezi největší obce Žďárska.

Návsí obce dominuje kostel svatého Martina z roku 1672 a fara, která byla vystavěna v roce 1792. Mezi historické budovy patří v roce 1800 postavená místní škola, jež v současné době slouží Tělovýchovné jednotě Sokol. Další dominantou obce je hřbitov, kde byl po opravě hřbitovní zdi také opraven velký kamenný kříž. V okolí obce je celkem 14 křížů, z toho jeden velký kamenný u kostela, a kromě pečlivého zmapování dochází u všech ve spolupráci s občany k pravidelné údržbě. Mezi přírodní skvosty patří lípa na Kříbu, která byla v roce 1995 vyhlášena za památný strom.

O morální povznesení obce, ustavení dobrovolného hasičského sboru, a především o rozvoj bramborářství a košíkářství se zasloužil farář Václav Bezděk. K připomínce jeho zásluh mu byl před farou v obci zbudován malý pomníček, který má nahoře vytesaný pozlacený kříž a pod ním pozlacený reliéf hlavy kněze s nápisem P. V. BEZDĚK 1878–1890.

Společenský život v obci Jámy je v posledních letech velice rozsáhlý a aktivní. Obec se snaží ve spolupráci s místními spolky, mezi něž patří především Základní organizace českého svazu žen, Sbor dobrovolných hasičů, Tělovýchovná jednota Sokol Jámy, Klub amatérského tenisu, Sdružení rybářů Jámy a Myslivecký spolek Jámy, udržovat, obnovovat i vytvářet nové tradice, které vyplývají ze života na venkově dnešních dnů. K součástí života obce patří již od roku 2013 každoroční zasazování stromů budoucími prvňáčky z Mateřské školy v Jámách v aleji prvňáčků. Tradice spočívá v zasazování pokaždé jiného druhu stromu, kdy zasazeny byly už stromy jilm, lípa srdčitá, buk, javor, kaštan, ořech a olše. Dává vzniknout nové naučné stezce a zhmotnění vzpomínky na počátek životní cesty malých školáků. Z křesťanských tradic se obnovilo Boží tělo, nově žehnání polí a úrody a tříkrálové žehnání obce, kraje a vlasti u Stromu života.

Obec je v širokém okolí známá svým bohatým kulturním, sportovním a společenským životem. Svědčí o tom především hojná návštěvnost jednotlivých akcí.

V soutěži Vesnice roku obec Jámy získala v roce 2012 Diplom za příkladnou péči o historickou zástavbu obce a v roce 2013 Zlatou stuhu – Vesnice roku Kraje Vysočina. K dalším úspěchům obce patří například diplom za třetí místo ve fotografické soutěži obcí Kraje Vysočina My třídíme nejlépe 2007, ocenění Video Kraje Vysočina v soutěži Vesnice roku 2013, Cena za udržitelný rozvoj venkova v přeshraniční spolupráci, Pamětní plaketa za celkovou opravu pomníku připomínajícího oběti 1. světové války od Ministerstva obrany ČR, v roce 2019 třetí místo v soutěži Zlatá jeřabina 2018 za kulturní počín Žehnání Stromu života atd.

Komisi jsme zaujali nejen dosaženým rozvojem v obci (v roce 2010 rozšíření hasičská zbrojnice, v roce 2011 i díky svépomoci členů SDH dokončení přestavby hasičské klubovny, iniciativou občanů opravení a dovybavení dětského hřiště, vybudováním nového bezbariérové sociální zařízení), ale i akcemi, jako bylo například v roce 2012 vysazení aleje starých ovocných odrůd, které se již z krajiny vytrácejí. Na akci Zasad si svůj strom bylo vysazeno 45 stromků: jabloní, třešní, hrušek a švestek.

Po vítězství v roce 2013, kdy jsme se stali Vesnicí roku Kraje Vysočina, obec i nadále vzkvétá. Nově získané a posílené sebevědomí přispělo k novému nadšení. Bylo vybudováno víceúčelové sportoviště, dětské dopravní hřiště a celý sportovní areál byl postupně oplocen. Realizuje se výstavba rodinných domů na nově vzniklých stavebních parcelách, s jejichž výstavbou se spojila také výstavba čističky odpadních vod, vybudování nové kanalizace a rekonstrukce komunikace po celé obci. K propojení starousedlíků a nově příchozích obyvatel a k jejich porozumění navzájem byl instalován Kámen porozumění, který byl vyzdvižen při stavbě kanalizace z velké hloubky a dnes na tomto místě zaujal dominantní postavení. V roce stého výročí vzniku Československé republiky byla na kopci Vejdoch 663 m nad mořem vybudována vyhlídka. Ke dvěma lipám vysazeným v roce 1968 zde byla umístěna socha od akademického sochaře Petra Váni ve tvaru kříže Strom života. Osm pramenů národního stromu, výhonů lípy z osmičkových let minulého století, se mezi sebou proplétá tak, jak to v uplynulém století šlo: lehce, ale rovněž někdy těžce. Na konci větví jsou lipové listy, symbolizující srdce našich občanů, kteří za zrod a udržení naší republiky položili své životy nebo mnoho pro své přesvědčení v průběhu století udělali. U paty stromu jsou vysekány letopočty 1918 a 2018. Je to naše poděkování za oněch sto let, které pro vlast přinesly těžké i dobré chvíle. Z vyhlídky jsou pouhým okem vidět 2 města, 20 městysů a vesnic, pomocí dalekohledu je to však 42 obcí, 13 kostelních věží, 2 rozhledny a 8 vysílačů.

Jiří Šíkl, starosta obce Jámy

Název:	Jámy
Okres:	Žďár nad Sázavou
Adresa OÚ:	Obecní úřad Jámy Jámy 47 592 32 Jámy
Počet obyvatel:	611 (2019)
Rozloha:	12 km ²
Vítěz krajského kola:	2013

www.jamy.name

Ořechov

Založení Ořechova se datuje kolem roku 1364. Od roku 1981–1990 byl součástí Osově Bitýšky, poté se stal samostatnou obcí. Jednou z možností původu názvu je, že obci Ořechov dal jméno Přibyslav podle lidu z Ořechova u Brna, kterým obec osídlil, anebo získala svůj název podle lískových ořechů, jež kolem obce rostou. Součástí obce je místní část Ronov, která spolu s Ořechovem leží v nadmořské výšce 550 m.

Významnou památkou obce je Kaple svatého Antonína Paduánského, již dal postavit vedle tvrze majitel křižanovského panství Jan Pavel z Garu v roce 1680. Kapli vymaloval Karel Töpfer, známý svými freskami na Velehradě a Zelené hoře. Najdete zde také pomníky padlým v první světové válce a kříže. Významný rodákem obce byl sbormistr a sběratel lidových písní Antonín Novotný (1858–1947), jenž zapsal přes 200 lidových písní.

Ořechov a Ronov jsou vyhledávaným místem pro turisty. Vede zde naučná stezka pro pěší a cyklisty kolem Sv. hory, červená a modrá turistická značka a cyklostezka 5242. V katastru obce je 12 rybníků, a to převážně na chov ryb a k rekreaci. Ořechov a Ronov jsou známé svým společenským životem. Každoročně se zde koná ples obce, masopustní průvod, karneval, sportovní soutěže, vycházky do přírody; velikonoční a vánoční dílny, tematické zájezdy, slet čarodějnic, Antonínská pouť, letní kino, drakiáda, rozsvěcování vánočních stromků, nezapomínáme na Mikuláše s andělem a čerty, společně zahajujeme advent a vítáme Nový rok. Jako bonus Obec Ořechov zakoupila zchátralé stavení, které občané svépomocí přebudovali na Chaloupku naši. Veškeré vybavení je darované místními občany. Konají se v ní mnohé aktivity související se starými zvyky a tradicemi.

V obci máme Sbor dobrovolných hasičů Ořechov, Myslivecké sdružení, Rybářský spolek Ořechov a Sportovní klub Ořechov.

Zlatou stuhu v soutěži Vesnice roku Kraje Vysočina a druhé místo v celostátním kole soutěže se obci Ořechov podařilo vyhrát v roce 2014 po získání Modré stuhu v roce 2013 za společenský život, Hnědém diplomu za vzorné vedení kroniky 2012, Diplomu za oživení památky v roce 2011 a každoroční účasti od roku 2010.

O našem vítězství rozhodla hodnotící komise, takže se můžeme pouze domnívat, čím jsme ji zaujali.

V obci dlouhodobě žijeme bohatým životem společenským, kulturním i sportovním a pořádáme nejrůznější akce pro místní a také širokou veřejnost.

Snažíme se, abychom žili v hezkém a upraveném prostředí, zapojujeme se do nejrůznějších projektů, které jsou vyhlašovány Krajem Vysočina i Ministerstvem pro místní rozvoj, například Čistá Vysočina. Kromě tohoto společenského života jsme budovali a budujeme. Vesnice se pyšní opravenými silnicemi, zrekonstruovaným kulturním domem a mateřskou školou, dvěma víceúčelovými hřišti, několika dětskými koutky a odpočinkovými zónami. Podporujeme činnost hasičů, myslivců, rybářů a sportovců.

Občané jsou na své vítězství v soutěži hrdí a motivovalo je k dalšímu zlepšování života v obci. Kulturní a sportovní aktivity nadále probíhají, případně se s novými nápady rozšiřují.

Od účasti v soutěži se podařilo při okraji silnice spojující Ořechov a Ronov vybudovat nový chodník a veřejné osvětlení. Byla zrekonstruována budova hasičské zbrojnice a vytvořeny nebytové prostory. V současné době je v plném proudu příprava na velkou investiční akci – novou kanalizaci. Udělalo se hodně pro životní prostředí, jsou vysázeny nové stromy a keře. Odbahnili jsme jeden rybník a další tři čeká v budoucnu stejný proces.

Obec průběžně a koncepčně řeší problémy, nebo lépe řečeno se jim snaží předcházet. Infrastruktura je v popředí našeho zájmu – etapově opravujeme pozemní komunikace, chystáme se na vybudování nové kanalizace a čističky odpadních vod, hledíme si veřejného prostranství. V obci jsme zachovali obchod se smíšeným zbožím, vycházíme

vstříc zájemcům o bydlení a nabízíme za výhodné ceny pozemky pro stavbu nových rodinných domů. Na vysoké úrovni funguje místní mateřská škola. Úbytek obyvatelstva nezaznamenáváme, protože mladí lidé i díky hezkému prostředí a bohatému společenskému životu z obce neodcházejí.

Bc. Petra Slámová, starostka obce Ořechov

Název:	Ořechov
Okres:	Žďár nad Sázavou
Adresa OÚ:	Obecní úřad Ořechov Ořechov 87 594 52 Ořechov u Velkého Meziříčí
Počet obyvatel:	314 (2019)
Rozloha:	5,33 km ²
Vítěz krajského kola:	2014
Celorepublikové kolo:	2. místo

www.orechov-ronov.cz

Martínkov

První doložitelná zmínka o obci Martínkov je z roku 1320, kdy je v archivech jako majitel uveden Oldřich Vladyka z Martínkova. Obec se pak v historii nazývala Červený Martínkov, Martinkow či Martinkau. Obec se nachází 9 km na severozápad od Moravských Budějovic.

Dominantou obce je památkově chráněný kostel Navštívení Panny Marie. V roce 1910 zde byl odhalen pomník nejznámějšímu rodákovi, knězi a spisovateli Václavu Kosmákovi, který získal popularitu po celé Moravě svými krátkými povídkami ze života nazvanými Kukátka. Významnou osobností je také skladatel mnoha církevních chrámových skladeb Otto Albert Tichý, který téměř 40 let působil i jako ředitel kúru v katedrále sv. Víta v Praze. K významným rodákům Martínkova patří rovněž spisovatel a skladatel František Bauer Martínkovský, divadelní a filmový herec Hugo Kraus nebo spisovatel Otto Dufek. S obcí byl spjat i život Josefa Štefana, řídicího učitele popraveného v roce 1942 nacisty. Na místní faře krátce působil rovněž kněz a spisovatel Jakub Deml a výraznou stopu v opravách interiéru kostela zanechal Václav Razik, jenž byl v období působení v martínkovské farnosti tajně vysvěcen na biskupa.

Bez tradic by to nebyl Martínkov a tou nejstarší je štědrovečerní Békání, což je průvod obcí, kdy „pastýř“ žene své „ovce“ k jesličkám s narozeným Ježíškem. Po násilném přerušení v období totality došlo k obnovení tradice oslav Těla a Krve Páně (průvod Božího Těla), během něž desítky poutníků obejdou čtyři oltáře postavené v různých částech obce a slavnost je poté ukončena požehnáním. Během velikonočních svátků obchází obec průvod hrkačů, kteří nahrazují zvonění zvonů, jež „odletěly do Říma“. Významnou tradicí založenou v roce 1982 jsou Martínkovské krojované hody, třídní akce plná folkloru, kultury a dobré nálady. K novějším pak patří každoroční vítání občánků, oslavy vzniku Československa, žehání velkého adventního věnce nebo společný zpěv vánočních koled. Pohárové soutěže pro družstva mužů, žen i dětí, dětský den, výlety či úklid okolí obce v rámci akce Čistá Vysočina pořádá nejstarší spolek v Martínkově: Sbor dobrovolných hasičů založený v roce 1888. Tělocvičná jednota Sokol byla založena 12. září 1920 a kromě sportovních, soutěžních a kulturních aktivit jsou pod její hlavičkou registrovány tři folklorní soubory a pěvecký sbor. Členem jednoty je i šestinásobný mistr České republiky ve freestyle fotbalu Petr Karásek. Třetím spolkem Martínkova je Myslivecké sdružení, jehož členy jsou i obyvatelé okolních obcí.

Martínkov v soutěži Vesnice roku získal Bílou stuhu v roce 2012, o rok později Cenu naděje pro živý venkov, v roce 2014 Modrou stuhu a v roce 2015 Zlatou stuhu. Prostředky získané v soutěži byly použity na zkvalitnění života v obci, například rekonstrukci fotbalového hřiště, nové veřejné osvětlení a zasíťování pozemků pro novou výstavbu. Právě tato poslední investice pozitivně ovlivnila dřívější pokles obyvatel, a jelikož zájem o výstavbu trvá, připravuje obec další stavební parcely. Z dotací a vlastních prostředků byla opravena hřbitovní zeď a vybudován nový hlavní chodník na hřbitově, kompletní rekonstrukcí prošla hasičárna a byly provedeny další úpravy a rekonstrukce veřejných budov (fasáda a rekonstrukce vnitřních prostor budovy obecního úřadu, oprava fasády na kostele a sokolovně nebo zateplení budovy prodejny a pohostinství) a bylo vybudováno nové místo pro kontejnery na tříděný odpad. Vítězství v krajském kole rovněž kladně ovlivnilo jak soužití v obci, tak i vzrůstající zájem o návštěvy pořádaných akcí z řad veřejnosti. Naše krojované soubory Džbánek, Džbáneček a Martínek a pěvecký sbor Jordán vyjíždí vystupovat také do jiných obcí. I po roce 2015 se obec dále rozvíjí.

Život na malé obci má spoustu výhod a rovněž nevýhod. K nevýhodám lze přiřadit nedostatečnou infrastrukturu, kde zásadním problémem je neexistence vodovodu, splaškové kanalizace v Martínkově a náklady na vybudování těchto sítí, které ovšem několikanásobně překračují možnosti obecního rozpočtu. Nevyhovující je také stav místních komunikací. Obec finančně podporuje i provoz místní prodejny, kterou využívají zejména senioři a rodiny s malými

děťmi. Přesto je rozsah služeb malý. V posledních letech je problémem rovněž stav lesa, jenž byl vážně poškozen působením lýkožrouta a vichřic. Lesní porosty ve vlastnictví obce jsou postupně obnovovány prostřednictvím nové výsadby. Důležité pro rozvoj obce je i pořádání akcí pro veřejnost, a to jak představiteli obce, tak také spolky a zájmovými organizacemi. Pro ně je pak důležitá rovněž finanční podpora z obecního rozpočtu. Obyvatelům Martínkova a jeho návštěvníkům je tak každoročně nabízena široká možnost aktivního trávení volného času, sportovního a kulturního využití.

Zastupitelstvo obce při svých rozhodováních přikládá velkou důležitost tomu, aby se životní poměry obyvatel Martínkova stále zlepšovaly a obec byla i nadále živým společenstvím a vhodným místem pro život. Pracujeme pod heslem: MARTÍNKOV, KRAJ VYSOČINA – VESNICE JAK ŽÁDNÁ JINÁ.

Josef Pléha, starosta obce Martínkov

Název:	Martínkov
Okres:	Třebíč
Adresa OÚ:	Obecní úřad Martínkov Martínkov 29 675 44 Lesonice
Počet obyvatel:	259 (2019)
Rozloha:	10,04 km ²
Vítěz krajského kola:	2015

www.martinkov.cz

Lípa

Obec Lípa se nachází nedaleko Havlíčkova Brodu a rozkládá se na čtyřech katastrech, a to Lípy, Dobrohostova, Petrkov a Chválkova. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1351, kdy se nazývala německy Shön-linden – Krásné lípy. Husté okolní porosty se pyšnily velkým množstvím statných lip a zřejmě po těchto krásných a voňavých stromech vznikl název obce.

V obci je řada památníků světových válek, významných výročí a množství historických křížků. K nejvýznamnějším památkám obce patří socha Panny Marie z roku 1760 jako připomínka válečných útrap Sedmileté války a obelisk na Mandlově kopci z roku 1781, připomínající vyhlášení tolerančního patentu a zrušení nevolnictví císařem Josefem II. K nejstarším památkám patří smírčí kameny. Ve Chválkově na návsi stojí kaplička a barokní socha Jana Nepomuckého a v lesích nedaleko Dobrohostova je poutní místo s kaplí svaté Anny a studánkou s „uzdravující, zázračnou vodou“. V Petrkově je dominantou kaple sv. Václava a zámček, kde pamětní deska připomíná, že se zde narodil, žil a tvořil básník a grafik Bohuslav Reynek (1892–1971). Jeho tvorba zahrnuje více než 600 grafických listů, dále kresby uhlem a pastelem a 11 básnických sbírek. Umělcovo jméno nese od roku 2001 i naše škola a na informačních tabulích se turisté seznamují s dílem a životem tohoto našeho slavného rodáka.

Velmi aktivní spolkový život je jedním z největších kladů naší minulosti i současnosti. Řada akcí pro veřejnost je v Lípě organizována právě ve spolupráci se Základní a Mateřskou školou Bohuslava Reynka a neziskovými organizacemi. V obci je činných 8 spolků, a to Spolek TILIA, Český svaz žen Lípa, Tělovýchovná jednota Sokol Lípa, Sbor dobrovolných hasičů Lípa, Sbor dobrovolných hasičů Dobrohostov, Sbor dobrovolných hasičů Petrkov, Myslivecký spolek Lípa a Občanské sdružení rodičů a přátel mateřské školy v Lípě. Tyto spolky se společně snaží udržovat a obnovovat místní zvyky a tradice, například masopustní průvod v Dobrohostově, Lipský duatlon, Pochod lipskou krajinou, Pohádkovou cestu pro nejmenší, masopustní rej v Petrkově, zabíjačkové hody, velikonoční tradice, pálení čarodějnic, Lipské jarní slavnosti spojené s kácením máje, srazy rodáků, pouť u sv. Anny v Dobrohostově, pohár starosty v požárním útoku, mši svatou u kapličky v Dobrohostově a ve Chválkově, slavnostní rozsvícení vánočních stromů, vánoční zpívání s betlémským světlem, roznášení barborek po domech a posezení u lipového čaje.

V soutěži Vesnice roku obec Lípa získala v roce 2014 Oranžovou stuhu a v celostátním kole se umístila na druhém místě. V roce 2015 nám krajská hodnotící komise udělila Bílou stuhu a v roce 2016 jsme získali Zlatou stuhu a titul Vesnice roku Kraje Vysočina.

Obec Lípa titul Vesnice roku v Kraji Vysočina dostala hlavně proto, že zaujala porotu ve většině z hodnocených oblastí, kterými jsou společenský život, aktivity občanů, podnikání, péče o stavební fond a obraz vesnice, občanská vybavenost, inženýrské sítě a úspory energií, péče o veřejná prostranství, přírodní prvky a zeleň v obci, péče o krajinu, připravované záměry, informační technologie obce a koncepční dokumenty. Důležité je hlavně to, že jsme nezačali „něco“ dělat z toho důvodu, že jsme se přihlásili do soutěže. To, že se v současné době soutěže neúčastníme, nemá určité žádný vliv na činnost v obci a zcela jistě nedojde k utlumení aktivit, díky kterým jsme titul získali.

Obec Lípa jako jedna z mála vesnic nemá problém s vylidňováním, naopak. Od roku 1990 zde vyrostlo více než 130 rodinných domů. V obci funguje škola s 210 žáky, mateřská škola s 90 dětmi, pošta, dva obchody a hostince a mateřské centrum. Celkem dostačující je i vlakové a autobusové spojení. Obec provozuje vodovod pro 1 000 obyvatel a kanalizace zakončené čistírnami odpadních vod ve třech vesnicích. Obec je kompletně plynofikována. Pro občany bylo vybudováno víceúčelové hřiště s umělým povrchem na veškeré letní sporty a k dispozici jsou také čtyři dětská hřiště a tělocvična.

Obec Lípa plánuje pro letošní rok výstavbu základní technické vybavenosti pro 18 rodinných domů a následně výstavbu víceúčelové budovy, ve které občané najdou byty, knihovnu, klubovny, zdravotní středisko, sál a další služby. Ve škole proběhne výměna starých dřevěných stropů s celkovou rekonstrukcí přilehlých učeben. Také jsme získali dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj na propojení budov v areálu školy novou stavbou, ve které budou šatny, odborné učebny a odpovídající zázemí.

Ing. Jiří Kunc, starosta obce Lípa

Název:

Lípa

Okres:

Havlíčkův Brod

Adresa OÚ:

Obecní úřad Lípa

Lípa 93

582 57 Lípa u Havlíčkova Brodu

Počet obyvatel:

1 166 (2019)

Rozloha:

14,7 km²

Vítěz krajského kola:

2016

obeclipa.webnode.cz

Heřmanov

První zmínka o Heřmanově je z roku 1349, kdy patřil k Osovskému panství. Majitelem panství byl Jindřich z Osového. Původní název zněl Hermannschlag (Heřmanova paseka). Obec Heřmanov leží uprostřed trojúhelníku, jehož vrcholy tvoří obce Moravec, Křižanov a Osová, v dnešním okrese Žďár nad Sázavou.

Kostel svatého Mikuláše, původně gotická stavba ze 14. století, byl barokně přestavěn roku 1732. Kostel je s plně rekonstruovanou farní budovou z roku 1799 chráněn jako kulturní památka České republiky. Tři nejstarší zvony v kostele se zachovaly dodnes a pocházejí z let 1493, 1504 a 1534. Mezi neobvyklé zajímavosti obce patří vysoký komín na návsi, pozůstatek bývalého lihovaru, který dnes slouží jako hnízdiště čápů. V blízkosti obce se rozkládají chráněné přírodní památky – unikátní mineralogické naleziště takzvaných heřmanovských koulí a Heřmanovská louka s chráněnou rostlinou prstnatcem májovým. V obci máme dvě naučné stezky: Svatá hora, vybudovaná Lesy ČR, a Heřmanovská naučná stezka. Ta má celkem 16 zastávek, mapuje nejbližší zajímavá místa v okolí a prochází i oblíbenou ekofarmou Zelené údolí s jeleny a ovečkami. Významným rodákem Heřmanova byl divizní generál a legionář Václav Ždímal, kterému byla pamětní deska před budovou obecního úřadu odhalena v roce 2014.

V obci funguje Sbor dobrovolných hasičů Heřmanov, založený v roce 1894. Sbor má opravenou čtyřkolovou jednoruční stříkačku z roku 1898 a benzinovou motorovou dvoukolovou stříkačku z roku 1943, jež využívá především při soutěžích veteránů.

Komunitní škola Heřmánek působí v budově bývalé školy a organizuje volný čas dětí ze širokého okolí. O prázdninách zde probíhá příměstský tábor a funguje velmi oblíbený pěvecký Heřmánek sboreček nejmenších dětí.

V obci se běžně pořádá kolem padesáti akcí ročně: kromě zájezdů na Pražský hrad, Strahovský klášter, do České televize, do divadel a na další lokality je většina již tradičních. Například ostatkového průvodu se účastní každoročně přibližně 50 masek stejně jako velikonočního hrkání a koledy. Prvního května probíhá již několik let soutěžní ochutnávka slaných i sladkých dobrot, v červnu se slaví Boží tělo, tradiční průvod farníků přes vesnici, kde se připravují oltáře. Červencová Karmelská pouť též nazývaná Bábina pouť byla v roce 2018 zapsána na Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury Kraje Vysočina. Má stoletou tradici, která byla založena v roce 1918. Průvod farníků nese sochu Panny Marie Karmelské přes okolní vesnice z Vidonína do Heřmanova. Slavnostní mše se koná na návsi pod májkou.

Heřmanov má něco málo přes dvě stovky obyvatel a údajně je i nejmenší obcí, která kdy byla finalistou ve dvacetipětileté historii celé soutěže. Všichni vítězové krajských kol jsou úžasní. Všechny obce či městyse jsou krásně vybudované, mají co ukazovat.

Myslím, že u nás v Heřmanově to bylo opravdu jen a jen o lidech. Heřmanováci postupem času, protože soutěžili celkem šestkrát, přijali soutěž Vesnice roku za svou a opravdu se překonávali. Prezentace pro hodnotitelské komise jsme vždy připravili do posledního detailu a většinu programu si vymysleli sami občané. Je to jejich zasloužené vítězství! Heřmanov dostal postupem času celou řadu ocenění: v roce 2014 to byla Zlatá cihla – za krásně opravenou faru a Cena naděje pro živý venkov. V roce 2015 jsme získali v krajské soutěži Oranžovou stuhu – za spolupráci se zemědělským subjektem a následně v republikovém hodnocení ještě 2. místo v Oranžové stuze.

V roce 2016 jsme obdrželi Modrou stuhu – za společenský život. Postupem doby jsme sbírali cenné zkušenosti a vylepšovali prezentace tak, že jsme nakonec uspěli. Jednak jsme získali titul Vesnice roku Kraje Vysočina 2017 a v republice jsme následně zvítězili také. Mimořádně se nám povedla čtyřhodinová prezentace, která měla motto: Historie, současnost a budoucnost Heřmanova aneb Jaro, léto, podzim, zima – rok na vsi. Skutečně se nám podařilo začlenit do programu vše, co se během roku v Heřmanově odehrává. Ale ukázali jsme celou škálu života na vesnici od tradičních po nové akce a také rozmanitost.

Život v Heřmanově se doufám nezmění a my budeme i nadále stejně dobrá parta jako dosud. To, co se změnilo určitě, je fakt, že nám vítězství přineslo spoustu nádherných emocí a společných zážitků. Jsme opravdu hrdí na to, že jsme vyhráli tak prestižní titul Vesnice roku 2017. Nikdo nevěřil, že všechny porazíme! Vždyť jsme zvítězili v konkurenci 213 obcí, a navíc vracíme na Vysočinu titul Vesnice roku po čtrnácti letech. Naposledy vyhrál „republiku“ v roce 2003 Vilémov, druhý byl v roce 2008 Pikárec, další druhý byl 2014 Ořechev a třetí v roce 2012 Křižánky. Naši občané jsou právem

hrdí na svůj titul a společné zážitky nás provázejí i nadále. Náročný rok byl zejména celý rok 2017, protože jsme vyhráli nejprve titul Vesnice Kraje Vysočina, následovala celodenní návštěva prezidenta republiky, krajská oslava, republiková prezentace a vyhlášení výsledků v Luhačovicích, jež zúčastnilo 120 zástupců obce. Radost z vítězství republikového titulu byla obrovská. V roce 2018 jsme automaticky postoupili do evropského kola soutěže a společně s vítězem předchozího roku 2016 Kašavou jsme reprezentovali Českou republiku. V soutěži jsme získali ocenění: Evropskou cenu obnovy vesnice za mimořádné výsledky v několika oblastech rozvoje vesnice. Slavnostního vyhlášení ve Fliessu se zúčastnilo 80 Heřmanováků a čtyřdenní výlet do Rakouska jsme si opravdu užili. V Heřmanově se v roce 2018 natáčela také předvolební devadesátiminutová debata, která se uskutečnila večer přímo na návsi před KD a kostelem.

V uplynulých letech se v obci podařilo zrealizovat celou řadu plánovaných akcí, například veřejný vodovod, opravu elektrického i telefonního vedení, plynofikaci nebo veřejné osvětlení. Bylo vybudováno dětské hřiště a sportovní komplex za školou, opravena hasičská zbrojnice. Peníze získané za všechna ocenění v rámci umístění v soutěži Vesnice roku v letech 2015–2017 použila obec na rekonstrukci obecních budov (klubovny, obecního úřadu, kulturního domu a školy). V současnosti probíhá výstavba kanalizace a ČOV. Spolu s výstavbou kanalizace se nám podařilo realizovat i projekt na využití vyčištěné odpadní vody. Část vody se nám tak bude vracet zpět z ČOV na zalévání hřbitova, hřiště a květinové výzdoby na návsi. Obec již několik roků provozuje poštu Partner a do stejné místnosti přestěhovala i knihovnu, takže obojí je každý den k dispozici všem občanům. Od roku 2018 jsme byli donuceni sami začít provozovat i obecní obchod potravin. Pronajátou budovu chceme od COOPu odkoupit a vybudovat v ní spolu s prodejnou několik startovacích bytů. Kulturní dům a klubovna jsou plně rekonstruovány a slouží občanům pro pořádání různých oslav a akcí. Naše obec se díky svým úspěchům v soutěži Vesnice roku stala velmi atraktivní, a proto v současnosti neřešíme problém vylidňování, ale naopak nedostatek stavebních míst. Chceme vykoupit vhodné parcely, zasíťovat je a nabízet zájemcům o bydlení. V obci máme bezdrátový internet, ale plánujeme vybudovat i novou síť s optickým kabelem. Naší prioritou je zajistit všem našim občanům co nejlepší podmínky pro spokojený život.

Pavla Chadimová, starostka obce Heřmanov

Název: Heřmanov
 Okres: Žďár nad Sázavou
 Adresa OÚ: Obecní úřad Heřmanov
 Heřmanov 35
 594 58 Heřmanov u Velké Bíteše
 Počet obyvatel: 213 (2019)
 Rozloha: 5,37 km²
 Vítěz krajského kola: 2017
 Celorepublikové kolo: 1. místo

www.hermanov.info

Vepříkov

První záznamy o obci Vepříkov jsou z roku 1542, kdy se v popisu mluví o dvou rybnících zvaných Jarossowskij, ležících mezi Przíbrami a Weprzkovem. Tehdy patřilo panství chotěbořské Trčkům. Původní jméno bylo Vepřkov, a tedy Vepřkův dvůr. V minulosti bylo však pozměněno na Vepříkov, aby byla usnadněna jeho výslovnost. Obec se nachází 10 km západně od Chotěboře a 20 od Havlíčkova Brodu. Skládá se ze dvou částí: kromě samotného Vepříkova to je místní část Miřátky.

Obec nezanikla, přestože prožila krupobití, při kterém byla zničena celá úroda, následné deště, bídu i strádání. 15 let nato živelnou pohromu požár, který zničil skoro celou vesnici. Přežila jen budova školy, dva domy a jedna usedlost. Aby toho nebylo málo, následoval tyfus a 1. světová válka, ze které se nevrátilo 20 místních rodáků. Na jejich počest byl v obci vybudován pomník, jenž byl umístěný na návsi k místní kapliče. Ta byla postavena v roce 1936 a o pouti a posvícení se zde konaly bohoslužby. Nová škola postavená v letech 1930–1931 dnes slouží jako budova úřadu, místní lidová knihovna a komunitní centrum. Elektřina byla do obce zavedena už v roce 1947, a přestože pro Vepříkov bylo typické především zemědělství, došlo k založení Tělovýchovné jednoty Sokol v roce 1951 a oddílu ledního hokeje, který se stal v roce 1952 přeborníkem okresu. K neodmyslitelným památkám obce lze dnes už také zařadit vyhledávané místní muzeum Stodola krásných krámů.

Organizátory a nositeli společenského života v obci jsou za podpory obce i občanů především dva sbory dobrovolných hasičů, cyklistický klub, místní organizace Českého svazu chovatelů, včelařů, myslivci a Občanské sdružení Stodola krásných krámů.

Z tradic a akcí, které jsou v obci udržovány, lze uvést například hasičský bál, dětský karneval, soutěž Rozjezdy pro hvězdy, masopustní průvod obcí, oslava Mezinárodního dne žen s výhradně pánskou obsluhou, Staročeské kácení máje, soutěž v požárním sportu o Pohár starosty obce a memoriál zakladatele tohoto sportu v obci Miloslava Zadražila, dětská hasičská soutěž, nohejbalové turnaje, turnaj v mini fotbale, rozloučení s prázdninami, mikulášská nadílka a mikulášská veselice pro děti, jarní a podzimní turnaj ve Vepříkovském mariáši, Tříkrálová sbírka, každoroční setkání důchodců, každoroční výstava holubů včetně odborného posouzení a ocenění, První leč-taneční zábava s mysliveckou výzdobou a mysliveckou kuchyní, vánoční výstava, zájezdy atd.

Obec Vepříkov se soutěže Vesnice roku zúčastnila v letech 2009, 2012, 2013, 2014, 2015 a 2016. V roce 2015 obec získala Modrou stuhu, za společenský život, v roce 2013 Bílou stuhu za práci s mládeží a držitelem Zlaté stuhu a vítězem Vesnice roku Kraje Vysočina se Vepříkov stal v roce 2018.

Obec v posledních letech prochází intenzivním vývojem. V obci jsou dvě víceúčelová hřiště s umělým povrchem. Všechny budovy v majetku obce prošly rekonstrukcí. Probíhá zde i čilý stavební ruch. Obec v roce 2018 připravila a zasítovala 12 nových stavebních parcel a 11 z nich už má své nové majitele. V roce 2019 proběhla kolaudace čistíren odpadních vod v obou obcích. Rekonstrukcí prošla i budova obecního úřadu, byl vybudován bezbariérový vchod do budovy a v I. patře vzniklo nové komunitní centrum. Z odměny za vítězství v krajském kole připravuje obec vybudování nového vytápění kulturního domu tepelným čerpadlem. Je zde obchod se smíšeným zbožím a hostinec, který provozuje obec. V příštích letech se plánuje oprava místních komunikací, položení optického kabelu, odbahnění místních rybníků a vybudování turistického ubytování na půdě budovy OÚ.

Vítězství v soutěži je oceněním dlouholeté práce všech, kdo se jakoukoliv mírou podílejí na budování, rozvoji a udržení života v obci. Jsou to členové místních spolků, svazů i sdružení, ale především místní občané, děti a dorostová mládež, kteří se zapojují bezplatně či za symbolickou odměnu. Údržba zeleně, chodníků, pomoc v lese, úklid v obecních zařízeních, při výstavbě v obci, ale rovněž udržování okolí vlastních obydlí je velkým přínosem, a ne vždy samozřejmostí.

Petr Bárta, starosta obce Vepříkov

Název:	Vepříkov
Okres:	Havlíčkův Brod
Adresa OÚ:	Obecní úřad Vepříkov Vepříkov 53 583 01 Chotěboř
Počet obyvatel:	326 (2019)
Rozloha:	11,4 km ²
Vítěz krajského kola:	2018

www.veprikov.cz

Sobíňov

Nejstarší písemný doklad o Sobíňově se váže k Liběcké obchodní stezce, která vedla obcí a je uvedena v latinské listině Regista diplomatika z roku 1144. Tvrz nebo také lidově Soví hrádek Soběnov se uvádí v listinách v roce 1358, kdy je připomínán Ješek zvaný Kokot ze Sobíňova, patron kostela v Sopotech. Kromě Sopot patří k místním částem obce také Nová Ves (Huť), Hlína, Markvartice a Zvolanov. Sobíňov leží v náhorní rovině nad řekou Doubravou v nadmořské výšce 550 m. Severní horizont tvoří hřeben Železných hor, východní Žďárské vrchy, na jih se rozkládá masiv Ranského Babylonu a pásmo Sopotských lesů. Na západ je otevřená kotlina směrem k Bílku.

Zajímavou místní památkou je farní kostel v Sopotech, původně kaple ze 13. století, která byla v letech 1749–1752 přestavěna na barokní kostel. V kostele je barokní oltář a historicky cenná pieta. Památník obětem druhé světové války se nachází v blízkosti evangelického hřbitova. Památník obětem první světové války můžete nalézt v lesíku v blízkosti železniční stanice. Kříž ze 17. století s nápisem o jeho věnování památce syna, chotěbořského měšťana, který byl údajně zabit vojáky v období Třicetileté války, je také umístěn nedaleko železniční stanice. Nad Sobíňovem pod kopcem Březinka stojí kamenný kříž, upomínka dle pověsti na nešťastnou náhodou otrávené vojáky švédského vojska po bitvě u Sloupna.

K významným rodákům patří František Čech-Vyšata (1881–1942), cestovatel a spisovatel, ten má v obci i pomník. Místní školu navštěvoval spisovatel Josef Ležák (1874–1942). Také se tu narodil divizní generál Josef Janáček (1885–1954), plukovník letectva Bedřich Starý (1894–1972), lékař a evangelický kněz Jan Zvolánek (1815–1890), profesor dr. Gustav Janáček (1903–1976) a kreslíř Josef Dvořák (1931–2002).

V obci jsou pravidelně pořádány turistické a cykloturistické akce. První sobotu v měsíci únoru se každoročně koná lyžařský přejezd a turistický pochod Zimním Podoubravím aneb Memoriál Ladislava Dymáčka. Pokud je dostatek sněhu, jsou připraveny trasy pro běžkaře. V srpnu je možné vyrazit pěšky nebo na kole na zajímavá místa v rámci akce Léto v Železných horách. Obec Sobíňov má také svou Naučnou stezku, která byla otevřena pro veřejnost v roce 2005. Je dlouhá 6,5 km a má celkem 11 zastavení. Bohatý kulturní život tvoří obecní ples, pálení čarodějnic, vítání občánků, Pohádková stezka, dětský den s diskotékou, pouť, jarmark, sportovní utkání, zahájení adventu, posezení se seniory, Svatomartinský průvod, mikulášská nadílka, zpívání u vánočního stromku atd.

Obec se soutěže Vesnice roku zúčastňuje pravidelně od roku 2012. V roce 2016 jsme vyhráli Oranžovou stuhu za spolupráci obce a zemědělského subjektu. V roce 2017 Zelenou stuhu za péči o zeleň a životní prostředí a v roce 2019 Zlatou stuhu, a stali jsme se tak Vesnicí roku Kraje Vysočina pro tento rok.

Myslím, že obec zvítězila díky přirozené prezentaci života obce. Žije tu spousta úžasných, ale i úspěšných obyvatel. Máme zde velice šikovné umělce – řezbáře, malíře, hudebníky – varhanice, sportovce, kteří se spolu s ostatními spoluobčany ve svém volnu aktivně zapojují do dění v obci. Mimo přirozenou prezentaci jedinců ve spojení se jménem obce nebylo těžké uvedené úspěchy komisi ukázat. V obci funguje skvělá součinnost s místními podnikateli. Nelze zapomenout ani na děti a mládež, kteří zde nejen bydlí, ale i doslova žijí s obcí. Snažíme se pro ně vytvářet skvělé zázemí. A že to děláme dobře, dokazuje, že nám stále dostatečně přibývají.

V obci je zrekonstruovaná budova mateřské školy, základní škola se opravuje průběžně, plánuje se rozsáhlá rekonstrukce kuchyně a jídelny. U školy je nové dětské hřiště, druhé uprostřed obce. V obci máme místní obchod, hospodu, poštu, obecní kulturní dům, letní parket i knihovnu. Máme vlastní čistírnu odpadních vod, kanalizaci, sběrné místo odpadu. Je zde vybudován vodovod, plyn. Podporujeme novou výstavbu výkupem pozemků a jejich přípravou k zástavbě. V obci existuje několik spolků a klubů. Ze sportů je zde zastoupen fotbal (A mužstvo, mužstvo žáků a mužstvo „starých

pánů“), ženy chodí pravidelně cvičit a nepravidelně se zde také hraje tenis, volejbal a nohejbal na víceúčelovém hřišti. Fotbalové hřiště je umístěno přibližně ve středu obce. Každý má možnost volného přístupu, stačí nazout kopačky a jít se proběhnout s míčem. Dále v obci funguje Sokol Sobíňov, Sbor dobrovolných hasičů Sobíňov a Myslivecké sdružení. Každé ocenění v soutěži obec ještě více stmelilo a bonusem navíc byly finanční odměny, které nám umožnily například rekonstrukci hřbitova, jeho okolí a úpravu zeleně v obci.

Cena za vítězství se využije k realizaci některého z plánovaných projektů obce kupříkladu na výstavbu nové hasičské zbrojnice, rekonstrukci budovy obecního úřadu, kulturního domu a vybudování workout hřiště.

Titul Vesnice roku Kraje Vysočina 2019 nepatří obci, ale především všem, kdo se snaží o to, aby se nám tu společně dobře žilo. Těším se na další společné zážitky v republikovém kole a věřím, že uspějeme.

Miloš Starý, starosta obce Sobíňov

Název: Sobíňov
Okres: Havlíčkův Brod
Adresa OÚ: Sobíňov 200
582 62 Sobíňov
Počet obyvatel: 720 (2019)
Rozloha: 6,04 km²
Vítěz krajského kola: 2019

www.obecsobinov.cz

VÝSLEDKY KRAJSKÝCH KOL SOUTĚŽE VESNICE ROKU

Ročník	Zlatá stuha vítěz krajského kola	Modrá stuha za společenský život	Bílá stuha za činnost mládeže	Zelená stuha za péči o zeleň a životní prostředí	Oranžová stuha za spolupráci obce a zemědělského subjektu
2019	Sobíňov (HB)	Nová Ves u Nového Města na Moravě (ZR)	Nové Veselí (ZR)	Chlumětín (ZR)	Třeštice (JI)
2018	Vepřikov (HB)	Dlouhé (ZR)	Jiřice (PE)	Číměř (TR)	Havlíčková Borová (HB)
2017	Heřmanov (ZR)	Třeštice (JI)	Dolní Město (HB)	Sobíňov (HB)	neudělena
2016	Lípa (HB)	Heřmanov (ZR)	Nová Ves u Nového M. na Mor. (ZR)	Šebkovice (TR)	Sobíňov (HB)
2015	Martínkov (TR)	Vepřikov (HB)	Lípa (HB)	Jiřice (PE)	Heřmanov (ZR)
2014	Ořechov (ZR)	Martínkov (TR)	Radostín nad Oslavou (ZR)	Jakubov u Mor. Budějovic (TR)	Lípa (HB)
2013	Jámy (ZR)	Ořechov (ZR)	Vepřikov (HB)	Časlavice (TR)	Dlouhé (ZR)
2012	Křižánky (ZR)	Jakubov u Mor. Budějovic (TR)	Martínkov (TR)	Myslibořice (TR)	Rozsochatec (HB)
2011	Domamil (TR)	Křižánky (ZR)	Rozsochatec (HB)	Putimov (PE)	Jiratice (TR)
2010	Vír (ZR)	Modlíkov (HB)	Křižánky (ZR)	Bory (ZR)	Police (TR)
2009	Hluboké (TR)	Vír (ZR)	Domamil (TR)	Horní Krupá (HB)	Slavíkov (HB)
2008	Pikárec (ZR)	Jiratice (TR)	Zvěrkovice (TR)	Jiřice (PE)	Vilémovice (HB)
2007	Studenec (TR)	Zárubice (TR)	Pikárec (ZR)	Veselý Žďár (HB)	Hluboké (TR)
2006	Mladoňovice (Třebíč)	Horní Krupná (HB)	Nová Ves u Nového Města na Moravě (ZR)	Kaliště (PE)	
2005	Jakubov u Mor. Budějovic (TR)	Jiřice (PE)	neudělena	Pikárec (ZR)	
2004	Radostín (ZR)	neudělena	Horní Krupá (HB)	Bratřice (PE)	
2003	Vilémov (HB)	Nová Říše (JI)	Jiřice (PE)	Kralice nad Oslavou (TR)	
2002	Libice nad Doubravou (HB)	Mladoňovice (TR)	Kralice nad Oslavou (TR)	Vilémov (HB)	
2001	Častrov (PE)	Vilémov (HB)	Mladoňovice (TR)	Radostín (ZR)	
2000	Dukovany (TR)	Kralice nad Oslavou (TR)	Dušejov (JI)	Kozlov (JI)	
1999		Havlíčková Borová (HB)	Libice nad Doubravou (HB)	Dukovany (TR)	
1998	Věžnice (JI)	Lipník (TR)		Jiřice (PE)	
1997			Jiřice (PE)	Věžnice (JI)	
1996		Dušejov (JI)		Lukavec (PE)	
1995		Jiřice (PE)			
1994					

VESNICE VYSOČINY

Vesnice roku Kraje Vysočina, publikace ke 25. výročí soutěže
Texty a fotografie z archivu Kraje Vysočina a obcí Kraje Vysočina
Vydal Kraj Vysočina, Žižkova 57, 587 33 Jihlava, v roce 2019
První vydání

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s., Husova 1881, 580 01 Havlíčkův Brod

ISBN 978-80-87521-38-0

Kraj Vysocina
www.kr-vysocina.cz